21821-9-18

בית משפט השלום
הרצליה (13)
13-09-2018
התקבל / נבדק
הרצליה

תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010
טופס 3
(תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט[1]

לכבוד
מנהל בתי המשפט

הנדון: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:
בבית משפט: השלום בהרצליה
שמות הצדדים: 1. גיל פלדמן באמצעות ב"כ אלי שמעוני
2. באמצעות ב"כ
3. באמצעות ב"כ

נגד

רוקט פיצה ופסטה בע"מ וכנגד י.ס פאפא בע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: אלי שמעוני

כתובת: מדינת היהודים 89, ת.ד. 4070, הרצליה

תפקיד בהליך: ☐ תובע ☐ נתבע ☒ ב"כ תובע ☐ ב"כ נתבע ☐ חבר קבוצה ☐ אחר

זאת הודעה על:

☒ הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כל לקוחות המשיבות, אשר רכשו במהלך שבע השנים האחרונות מוצרים הנמכרים לפי יחידת משקל, כאשר חישוב החיוב עבור המוצר כלל גם את משקל האריזה.; מועד הגשת הבקשה: 13.9.2018; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: המשיבות שקלו מוצריהן יחד עם אריזתן בניגוד לדין; תמצית הבקשה לאישור התובענה: המשיבות שקלו מוצריהן יחד עם אריזתן בניגוד לדין; הסעד המבוקש: צו עשה, פיצוי כספי; הסכום או השווי המשוערים של תביעותים של כל הנמנים עם הקבוצה: 2,000,000 - שני מיליון ש"ח [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית משפט להתיר צידוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): ; עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): ; הסעדים הנתבעים: [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

☐ לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2 לחוק;

☐ הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

☐ אחר:

להודעה זו מצורפים המסמכים האלה:

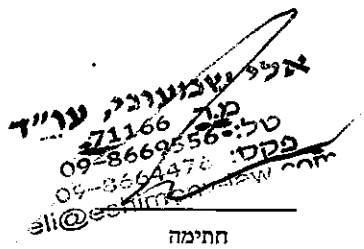
---

[1] פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

nevo.co.il

1. בקשה לאישור תובענה ייצוגית
2. כתב תביעה אישית
3. תצהיר ונספחים
4.
5.

13.9.2018

חתימה

21821-9-18

בית משפט השלום
הרצליה (13)
13 צ- 2018
נתקבל / נבדק
התיימה

בבית המשפט השלום
הרצליה

בעניין: גיל פלדמן ת.ז. 032562100

באמצעות ב"כ עו"ד אלי שמעוני
רחוב מדינת היהודים 89, ת.ד. 4070, הרצליה 4676672
טל: 09-8669556 ; פקס: 09-8664476

(להלן: "**התובע/המבקש**")

-נגד-

ובעניין: רוקט פיצה ופסטה בע"מ 514562503
מ- נמל תל אביב, האנגר 9, תל אביב 6350600,
ומרחוב סוקולוב 27, הרצליה 4649734

(להלן: "**הנתבעת 1/המשיבה 1**")

ובעניין: י.ס פאפא בע"מ 513802165
מ- נמל תל אביב, האנגר 9, תל אביב 6350600

(להלן: "**הנתבעת 2/המשיבה 2**")

נושא התביעה: תובענה ע"פ חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

סכום תביעה אישית: 6.93 ₪.

אומדן הנזק לכלל הקבוצה: 2,000,000 ₪.

בקשה לאישור תביעה כתובענה ייצוגית

לפי חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

המבקש מתכבד בזאת להגיש לבית המשפט הנכבד, בד בבד עם הגשת התביעה האישית בתיק דנן (להלן: "**התביעה**"), בקשה לאישור התביעה כייצוגית לפי הוראות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו- 2006 (להלן: "**חוק תובענות ייצוגיות**").

מצ"ב כתב התביעה, מסומן נספח א'.

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות בזאת כדלקמן:

1. לאשר את התביעה המצורפת לבקשה זו כתובענה ייצוגית מכוח חוק תובענות ייצוגיות ע"פ פרט 1 לתוספת השנייה לחוק (תביעה נגד עוסק כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן).

2. לקבוע, בהתאם לסעיפים 10 ו- 14(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות כי הקבוצה הייצוגית בשמה מוגשת התובענה הייצוגית תכלול את הקבוצה המוצעת הבאה:

"כל לקוחות המשיבות, אשר רכשו במהלך שבע השנים האחרונות מוצרים הנמכרים לפי יחידת משקל, כאשר חישוב החיוב עבור המוצר כלל גם את משקל האריזה".

3. לקבוע בהתאם לסעיף 14(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות כי המבקש יהיה התובע הייצוגי וכי בא כוחו המפורט בכותרת בקשה זו יהיה בא כוח המייצג של כל חברי הקבוצה.

4. לקבוע בהתאם לסעיף 14(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות כי עילות התובענה הינן כדלהלן:

א. הפרת סעיף 4 (א) ו- 3 (ב) להוראות חוק הגנת הצרכן, התשמ"א- 1981 (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**").

ב. הפרת סע' 3 (7) לצו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון), תשנ"ט- 1988 (להלן: "**צו סימון ואריזה של מזון**").

ג. הטעיה לפי סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א- 1981 (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**").

ד. הפרת חוק המכר, תשכ"ח-1968 (להלן: "**חוק המכר**").

ה. עשיית עושר ולא במשפט לפי חוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979 (להלן: "**חוק עשיית עושר ולא במשפט**").

ו. עוולת הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת הנזיקין**").

ז. חוסר תום לב במו"מ ובקיום חיוב הנובע מחוזה, סעיפים 12 ו- 39 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג- 1973 (להלן: "**חוק החוזים**").

ח. עוולת הרשלנות לפי סעיף 36-35 לפקודת הנזיקין.

5. **ליתן צו הצהרתי** לפיו המשיבות פעלו בניגוד להוראות החוק בכך שהמשיבות חייבו לקוחותיהן על משקל האריזות כחלק משקל המוצר בתוכן בניגוד לנדרש בדין.

6. **ליתן צו עשה** למשיבות למלא אחר הוראות הדין ולחייב לקוחותיהן על עפ"י משקל המוצר בלבד (ללא האריזה) כמתחייב בהוראות הדין.

7. **ליתן פיצוי כספי** למבקש ולכלל חברי הקבוצה בגין הנזק הממוני, כמו גם הנזק הלא ממוני, אשר נגרם להם בשל הפרתן של המשיבות את הוראות החוק כאמור.

8. לפצות את חברי הקבוצה בגין פגיעה באוטונומיה.

9. לחלופין, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות על כל סעד אחר לטובת הקבוצה המיוצגת, כולה או חלקה, ו/או לטובת הציבור, בהתאם לסעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות.

10. ליתן צו עשה בו יחייב את המשיבות בגילוי חשבונות, ספרים, נתונים, רשימות או מסמכים, אשר מהם ניתן יהיה ללמוד על גודל הקבוצה המיוצגת, מס' סניפי המשיבות, היקף מכירות, וכל נתון אחר לצורך בדיקה והערכה מדויקת יותר של הפיצוי הנתבע וזיהוי מדויק של הקבוצה.

11. להורות בהתאם לסעיף 25 לחוק תובענות ייצוגיות כי ההחלטה בבקשה זו תפורסם באופן שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד וכי המשיבות הן שתישא בהוצאות הפרסום.

12. לפסוק למבקש, התובע הייצוגי, גמול ראוי והולם בשיעור שייראה לבית המשפט הנכבד לפי סעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות, שייקבע באחוזים מתוך הסך שייפסק לטובת הקבוצה.

13. לקבוע בהתאם לסעיף 23 לחוק תובענות ייצוגיות, שכר טרחה ראוי לעורכי הדין המייצגים, בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד ובצירוף מע"מ כדין, שיקבע באחוזים מתוך הסך שייפסק לטובת הקבוצה.

14. בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבות בהוצאות המשפט.

<u>ואלו נימוקי הבקשה</u>

<u>אקדמת מילין</u>

15. תמצית תובענה זו, עניינה בהפרה בוטה של הוראות הדין כאשר המשיבות מוכרות מוצרי גלידה ואחרים, במשקל, הנארזים במקום, ללא הפחתת משקל האריזה מהמשקל הכולל תוך הטעיית הצרכן.

16. המבקש רכש מספר פעמים, בסניפיה השונים של המשיבות, גלידה במשקל, כאשר פעם אחר פעם, החשיבו המשיבות את משקל אריזת המוצר בתמחור הכולל של המוצר. כך שעלות משקל האריזה, משתקללת כעלות משקלו של המוצר בתוכה.

17. המקרה שבפנינו מעלה תהיות מדאיגות לגבי התנהגותן של המשיבות כלפי לקוחותיה. הצרכן, אינו יודע כי מוליכים אותו שולל וכי הוא משלם את המחיר העודף. שיני הגנת הצרכן באו להגן על הצרכנים, עקב חוסר שוויון כלכלי ומקצועי. ומקרה זה, הינו מקרה קלאסי בו בתי המשפט נדרשים לקיים מטרתו של החוק:

> **"דיני הגנת הצרכן מבוססים על מספר הצדקות, שהעיקרית בהן היא חוסר שוויון כלכלי ומקצועי של הצרכן – נחיתות מעשית, בלשון פשוטה – למול העוסק. חוסר שוויון זה נובע ממורכבות השוק המודרני, בו בולטים פערי המידע בין הצרכן לבין העוסקים, והעדר מומחיותו של הצרכן. במצב זה, זקוק הצרכן להגנה מיוחדת שתאזן את חוסר השוויון האמור".**
> (ע"א 7187/12 **עו"ד צמח נ' אל על נתיבי אויר לישראל** (להלן **"פס"ד צמח"**).

18. כך למשל, בעוד שעוסקים אחרים, על פי דין, דואגים לקזז (בשיטות שונות) את משקל האריזה בחישוב עלות המוצר (הן כאשר אורזים מראש והן כאשר אורזים במקום), הרי שהמשיבות, אינן מקיימת את הוראות הדין ואינן שוקלות מוצריהן ללא משקל האריזה כנדרש בדין. כתוצאה מכך מטעות המשיבות את ציבור הצרכנים ועושות עושר על חשבונם, ולכן נהיר כי התובענה הייצוגית שבפנינו הנה הדרך היעילה לאכוף על המשיבות את הוראות הדין.

19. מהצילומים המצורפים לבקשת האישור דנן, ניתן לראות בבירור, מספר פעמים, ובתאריכים שונים, כי המשיבות אינן שוקלות מוצריהן כנדרש בחוק, וזאת בלשון המעטה. ודוק, המשיבות, עסק וותיק למכירת מוצרי גלידה ואחרים, פעם בשם המותג "Aldo" ופעם בשם "Coppa" ו/או בשמות עסקיים אחרים, משווקות את מוצריהן, באופן שיטתי מזה תקופה ממושכת, הן במתחם פיזי בנמל תל אביב, והן במתחם פיזי ברחוב סוקולוב בהרצליה, ויתכן אף במתחמים אחרים, תוך חישוב משקל האריזה כחלק ממשקל המוצר הנרכש, בניגוד גמור לנדרש בדין.

20. המשיבות מודעות היטב לחובותיהן כאמור, אך בחרו להפר חובותיהן אלו על מנת להגדיל את היקף רווחיהן ולחסוך במשאביהן, תוך זלזול חמור בקהל הצרכנים ועשיית עושר על חשבונם.

21. אלו הפרות מרובות של הוראות הדין, אשר מחייבת התערבותו של בית המשפט הנכבד לאור התנהלותן זו של המשיבות.

<u>פרטי הצדדים</u>

22. **המבקש**, הנו אזרח ותושב ישראל, אשר רכש בחנות המשיבות בהרצליה ובתל אביב, מספר פעמים, מוצרי גלידה שונים, במשקל עם אריזה.

23. **המשיבה 1**, חברת רוקט פיצה ופסטה בע"מ (להלן: "**סניף הרצליה**" ו/או "**Coppa**", ו/או "**גלידריה**"), הנה חברה פרטית, המפעילה גלידריה, לכל הפחות, בהרצליה, ומוכרת מוצרי גלידה ואחרים, הן כפריטים בודדים והן במשקל.

24. **המשיבה 2**, י.ס פאפא בע"מ (להלן: "**סניף תל אביב**" ו/או "**Coppa**", ו/או "**גלידריה**"), הנה חברה פרטית, המפעילה גלידריה, לכל הפחות, בנמל תל אביב, ומוכרת מוצרי גלידה ואחרים, הן כפריטים בודדים והן במשקל.

מצ"ב תמצית רשם החברות של המשיבות, מסומן <u>נספח ב'</u>.

<u>המסכת העובדתית</u>

25. המשיבות המשווקות/אורזות/מייצרות ומציגות למכירה מוצרי גלידה, רבים ומגוונים, חלקם נמכרים במשקל ואינם ארוזים מראש. המשיבות משווקת מוצריהן ע"י חנויות

פיזיות, ככל הידוע, בתל אביב ובהרצליה. יתכן וברשות המשיבות סניפים נוספים ברחבי הארץ.

26. **<u>המשיבות אינן נוהגות, באופן שיטתי, לשקול את מוצרי הגלידה "נטו" כמתחייב בדין, אלא שוקלות את הממכר, יחד עם אריזת הגלידה, כמוצר הנשקל ונארז במקום אל מול הלקוח.</u>**

27. נראה כי המשיבות בחרו לעשות כך במתכוון, על מנת להגדיל רווחיהן ולמנוע ולהסתיר מקהל לקוחותיהן כי מוצריהן נשקלים יחד עם אריזתם, ומחיריהם של מוצרים אלו מחושבים כאשר משקל האריזה נכלל.

28. המבקש נוהג לרכוש מדי פעם בפעם גלידה במשקל, לצריכתו האישית. ביום ה- 20.6.2018, רכש המבקש 0.555 קילו גלידה בעלות **<u>בסך של 44.96 ₪</u>** מהמשיבה 1 (חשבונית מס' 120077159). המבקש ראה, כי המוכר שוקל את הגלידה יחד עם האריזה (לא כולל מכסה האריזה), ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 81 ₪ לקילו (כפי שמחושב מחיר הגלידה).

מצ"ב צילום חשבונית הרכישה מיום 20.6.2018, מסומנת <u>כנספח ג'</u>.

29. המבקש החליט לבדוק העניין, ושקל את המוצר יחד עם האריזה, ועמד על ההבדלים במשקל הגלידה ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר למבקש כי האריזה, לא כולל המכסה, שוקלת כ- 19 גרם. כך שהמשיבה 1 חייבה את המבקש **<u>בסכום של 0.85 ₪</u>** יותר ממה שנדרש ברכישה זו.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצר והאריזה, מתוך סרטון הווידאו שצילם המבקש, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן <u>כנספח ד'</u>. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

30. למבקש, נראה מוזר כי המוכר בחנות המשיבה 1, שוקל את אריזת המוצר יחד עם הגלידה אותה הזמין, ובכך מעלה את משקל המוצר שלא כדין. לכן, ביום 9.7.2018, ניגש המבקש שוב, לרכוש גלידה במשקל מהמשיבה 1. ביום זה, רכש המבקש 0.465 קילו גלידה **<u>בסך כולל של 37.66 ₪</u>** (חשבונית מס' 120083323). המבקש ראה שוב, כי המוכר שוקל את הגלידה שרכש יחד עם האריזה (כולל מכסה האריזה), ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 81 ₪ לקילו (כפי שמחושב מחיר הגלידה שרכש המבקש).

מצ"ב צילום חשבונית הרכישה מיום 9.7.2018, מסומן <u>נספח ה'</u>.

31. המבקש שקל הגלידה יחד עם האריזה, ועמד על ההבדלים במשקל הגלידה ללא האריזה וללא מכסה האריזה. גם בבדיקה זו, התברר למבקש כי האריזה של שוקלת כ- 23 גרם. כך שהמשיבה 1 חייבה את המבקש **<u>בסכום של 0.86 ₪</u>** יותר ממה שנדרש ברכישה זו.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם המבקש, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן <u>כנספח ו'</u>. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

32. לאחר שנדהם המבקש מפעולותיה של המשיבה 1, החליט לבצע רכישה נוספת לאחר מספר ימים, ולראות האם מדובר בשיטה. ביום 13.7.2018 רכש המבקש 0.585 קילו של גלידה במשקל **בסך כולל של 47.39 ₪** (חשבונית מס' 120080934).

מצ"ב חשבונית הרכישה מיום 13.7.2018, מסומן נספח ז'.

33. המבקש שקל הגלידה יחד עם האריזה (כולל המכסה), ועמד על ההבדלים במשקל ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר למבקש כי האריזה שוקלת כ- 23 גרם. כך שהמשיבה 1 חייבה את המבקש **בסכום של 1.08 ₪** יותר ממה שנדרש ברכישה זו.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם המבקש, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח ח'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

34. לאחר זמן מה, התברר למבקש, כי קיים סניף גלידריה נוסף, של Coppa, בנמל תל אביב המופעל ע"י חברת י.ס פאפא בע"מ (המשיבה 2). ביום 5.9.2018, המבקש ניגש לסניף לרכוש גלידה במשקל.

35. גם בסניף זה, הגלידה, נשקלת יחד עם האריזה, אך ללא מכסה האריזה. העלות לקילו, עפ"י השילוט בסניף, היא 86 ₪ לק"ג. בסניף זה, בחשבונית התשלום, בניגוד לדין, לא מצוין משקל הגלידה הנרכש, למרות שהגלידה נשקלה בפועל במעמד הרכישה, בחשבונית לתשלום מצוין המחיר הסופי לתשלום בלבד. המבקש **שילם 45 ₪** כפי שנתבקש, ללא פירוט משקל הגלידה כאמור (חשבונית מס' 110143174).

מצ"ב השילוט על קיר הגלידריה בסניף בתל אביב, המציג את המחיר לקילוגרם גלידה, מסומן נספח ט'.

מצ"ב חשבונית הרכישה מיום 5.9.2018, מסומן נספח י'.

36. המבקש, שקל הגלידה בביתו, יחד עם האריזה, ללא המכסה. בבדיקה זו, משקל הגלידה כולל האריזה עמד על 0.523 ק"ג. משקל האריזה ללא המכסה הוא 19 גרם, כך שמשקל הגלידה הוא 0.504 ק"ג. על כן, היה על המשיבה 2, לחייב את המבקש בסכום של: 43.34 ₪ (לפי מחיר של 86 ₪ לקילו). כך שהמשיבה 2, גבתה מהמבקש **סכום של 1.66 ₪ ביתר.**

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם המבקש, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח יא'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

37. שוב, על מנת לוודא, כי לא מדובר בטעות חד פעמי, אלא בשיטה, ניגש המבקש, ביום ה-6.9.2018, שוב לסניף בתל אביב לרכוש גלידה במשקל. פעם נוספת, נשקלה הגלידה יחד עם האריזה, אך ללא מכסה האריזה. העלות לקילו כאמור, עפ"י השילוט בסניף, היא 86 ₪ לק"ג. גם ברכישה זו, בחשבונית התשלום, לא מצוין משקל הגלידה הנרכש, למרות שהגלידה נשקלה בפועל במעמד הרכישה, בחשבונית לתשלום מצוין המחיר הסופי לתשלום בלבד. המבקש **שילם 41 ₪** כפי שנתבקש, ללא פירוט משקל הגלידה כאמור (חשבונית מס' 110143185).

מצ"ב חשבונית הרכישה מיום 6.9.2018, מסומן נספח יב'.

38. המבקש, שקל הגלידה, יחד עם האריזה, ללא המכסה. בבדיקה זו, משקל הגלידה כולל האריזה עמד על 0.467 ק"ג. משקל האריזה ללא המכסה הוא 19 גרם, כך שמשקל הגלידה הוא 0.448 ק"ג. על כן, היה על המשיבה 2, לחייב את המבקש בסכום של: 38.52 ₪ (לפי מחיר של 86 ₪ לק"ג). כך שהמשיבה 2, גבתה מהמבקש **סכום של 2.48 ₪ ביתר.**

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם המבקש, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח יג'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

39. **בסה"כ גבו המשיבות מהמבקש ביתר ושלא כדין סכום כולל של: 6.93 ₪.**

40. למבקש היה ברור כי המשיבות פועלות בניגוד לדין, ופנה לייעוץ משפטי על מנת לברר זכויותיו בעניין. למבקש הובהר כי המשיבות אינה מקיימת הוראות הדין, ובעקבות התנהלות זו ביקש למצות את זכויותיו.

41. לאור כל האמור לעיל, ועל מנת למנוע הטעייה נוספת של צרכנים אחרים, המבקש סבור כי יש הכרח לנהל תובענה ייצוגית זו. במסגרת תובענה זו, יורה בית המשפט הנכבד למשיבות לחדול מלפעול בניגוד מוחלט להוראות הדין, לקיים את חובותיהן הקבועות בדין, לחדול מהטעיית לקוחותיהן וכמו כן לפצות את הקבוצה בעקבות התנהגותן זו.

הטיעון המשפטי

עילות התביעה

הפרת סעיף 4(א) להוראות חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981

42. סעיף 4 (א). לחוק הגנת הצרכן מחיל חובה על עוסק לגלות לצרכן כל מידע או פגם מהותי בנכס שנרכש:

> **4. (א) עוסק חייב לגלות לצרכן –**
>
> **(1) כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;**
>
> **(2) כל תכונה בנכס המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;**
>
> **(3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;**
>
> (ההדגשות אינן במקור).

43. בהוראות חוק אלו, מחויב העוסק, לגלות לצרכן אם המוצר (הנכס) אותו הוא רוכש מכיל פגם או תכונה המפחיתים מערכו של הנכס, כולל כל תכונותיו, כמו משקל ועוד...

44. כאמור, המשיבות, במקרה זה, לא גילו למבקש, כי הן מחשיבות את משקל האריזה יחד עם משקל המוצר בחישוב מחירו של המוצר (הנכס).

45. בנוסף, הפרו המשיבות הוראות סעיף 3 (א) לחוק הגנת הצרכן:

> **3. (א) לא יעשה עוסק, במעשה או במחדל (בסעיף זה – מעשה), בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, דבר העלול לפגוע ביכולתו של צרכן לקבל החלטה אם להתקשר בעסקה עמו, באופן שיש בו שלילה של חופש ההתקשרות של הצרכן או פגיעה מהותית בחופש ההתקשרות שלו (להלן – הפעלת השפעה בלתי הוגנת).**

46. ברור כי מילוי חובת הגילוי, הינה חובה בסיסית ביחסים ובעיקר ביחסי הכוחות בין הצרכן לעוסק. חלה על המשיבות החובה להודיע למבקש כי הוא משלם עבור תמורה שאינו מקבל.

47. לו עשו זאת המשיבות, המבקש היה מתקומם, ומתנהל בצורה מושכלת יותר עת יחליט לרכוש מוצרים שונים מהמשיבות. הרי כל בר דעת לא יהיה מוכן לשלם משקלה אריזת קלקר במחיר העולה כדי מחירה של גלידה איכותית.

<u>הפרת סע' 3 (7) לצו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון), תשנ"ט- 1988.</u>

48. אין ולא יכול להיות חולק כי על המשיבות לסמן מוצרים ארוזים מראש, ומוצרים הנארזים במקום. סעיף 3 (7) לצו אף מבהיר כי את כמות המצרך, יש לציין את הכמות הנקייה – נטו, על האריזה:

> **"3. (7) כמות המצרך -**
> **(א) הכמות תצויין ביחידות של מספר או ביחידות של אורך, שטח, נפח או משקל - הכל על פי השיטה המטרית;**
> **(ב) בסוגי המצרכים המפורטים <u>להלן יכלול הסימון את הכמות הנקיה (נטו) של המצרך באריזה</u>, ביחידות משקל או ביחידות נפח;".**

49. בהתנהלותן של המשיבות כאמור, הן מפרות הוראות צו זה.

<u>הטעיה לפי סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן.</u>

50. העילה המרכזית הקבועה בחוק הגנת הצרכן היא עילת ההטעיה. הוראת סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן קובעת:

> **"(א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת <u>לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה</u> – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); ..." (ההדגשה לא במקור- הח"מ).**

51. מעשיהן של המשיבות עולים כדי הטעייה הצרכן בעניין מהותי בעסקה, לרבות לעניין טיב ומהות הנכס, ולרבות לעניין מרכיביו. המשיבות מטעות ביודעין ובכוונת מכוון את קהל

הצרכנים בכך שמחשיבות את משקל האריזה יחד עם משקלו של המוצר, בניגוד גמור לדין, ובכך עושות עושר על חשבונם. ברור לכל, כי מידתו ומשקלו של המוצר, כולם מהותיים ואף מוגדרים ככאלה בחוק הגנת הצרכן.

52. מצג כוזב בעניין מהותי תכליתו להטעות. בפועל, מטעות המשיבות את קהל לקוחותיהן, גובות מהם ביתר, ביודעין, ותוך הולכת שולל.

53. בכך ששקלו המשיבות את משקל האריזה יחד עם המוצר, בניגוד למתחייב בדין, מנעו המשיבות מהמבקש לערוך השוואה נכונה למוצרים אחרים. הדבר עולה גם כדי פגיעה בתחרות הוגנת, שכן עוסקים אחרים של מזון מקפידים הוראות החוק.

54. מן המפורסמות הוא כי תכליתו של חוק הגנת הצרכן היא להעניק הגנה מוגברת לצרכן. מטרת החוק היא לקבוע כללי משחק הוגנים בין העוסק, שלו מעמד עדיף, הן מבחינה כלכלית והן מבחינת הידע שברשותו, לבין הצרכן. על תכליתו של חוק הגנת הצרכן עמדה כב' השופטת שטרסברג-כהן בע"א 1977/97 **ברזני נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ**, פ"ד נה(4) 584 (להלן: "**עניין ברזני**"):

> **"החוק בא להשליט אורחות התנהגות על המגזר העסקי ולקבוע כללי משחק הוגנים ביחסים שבין הצרכן לעוסק. החוק בא להבטיח כי העוסק לא ינצל את מעמדו הכלכלי העדיף על-מנת להתעשר שלא כדין על חשבונו של הצרכן".**

55. עוד על עניין זה עמד כב' בית המשפט העליון בע"א 10085/08 **תנובה- מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תאופיק ראבי** (פורסם בנבו, 2011) (להלן: "**עניין תנובה**"), בדברים כאילו נאמרו ממש לענייננו:

> **"נקודת המוצא של דיני הגנת הצרכן היא כי קיים חוסר איזון מובנה בעסקה צרכנית הנערכת בין גוף כלכלי, לעתים גדול ורב זרועי, או אפילו בין סוחר קמעונאי רגיל לבין הצרכן הבודד (בהנחה שאין לו יתרון-גודל של צרכנות מאורגנת). לפיכך איתר המחוקק אוכלוסיית צרכנים זו כאוכלוסייה שיש לספק לה הגנה מוגברת בחקיקה ולהבטיח כי העוסק, שבידו יתרונות של מידע ויכולת כלכלית, לא ינצל את יתרונותיו לרעה להפקת רווחים קלים על חשבון הצרכן, תוך הטעייתו בעניינים מהותיים הנוגעים לטיב העסקה".**

56. המשיבות, עתירות אמצעים, המחזיקות באמתחותיהן עובדים, יועצים, ובעלי מקצוע אחרים, ניצלו את כוחן והידע העדיף שלהן על פני קהל הצרכנים, על מנת להטעות אותם, והכל כדי להפיק רווחים ו/או להימנע מהוצאות על חשבונן בניגוד לדין.

57. המשיבות מעוולות במעשה ברור, בכך ששוקלות את מוצריהן הנמכרים על ידה יחד עם אריזתם בניגוד לתקנות ולחוק ובכך גורמת להטעיית הצרכן. וזאת כשהצרכן רוכש מוצר וסובר כי ביצע קנייה נבונה, אך למפח נפשו מתברר כי הקנייה אשר ביצע אינה כך. הטעייה

זו, של המבקש וכלל חברי הקבוצה, הייתה נמנעת, לו היו טורחות המשיבות לבצע שקילה נכונה וחיוב נכון על פי מה שנרכש נטו.

58. יצוין לעניין זה כי, הלכה היא שלצורך הקמת עילת ההטעיה לפי חוק הגנת הצרכן, בניגוד לעילה חוזית, אין דרישה כי הצרכן הטוען להטעיה טעה בפועל. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בת"צ 55543-12-11 **דלית מזיב ובסקי נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ** (פורסם בנבו, 2012):

> **"אין דין עילת ההטעיה לפי דיני החוזים כדינו של איסור ההטעיה על-פי חוק הגנת הצרכן. בעוד שבדיני החוזים על-מנת שתתגבש עילת ההטעיה נדרש כי הצד הטוען להטעיה אכן טעה ובשל טעותו זו התקשר בחוזה. הרי שהאיסור מכוח חוק הגנת הצרכן רחב יותר והוא חל על כל דבר העלול להטעות צרכן". (ההדגשה אינה במקור- הח"מ).**

59. יודגש, כי באמצעות ההטעיה בה נקטו המשיבות, גרמו למבקש ולשאר חברי הקבוצה, הפסדים כלכליים ותחושה קשה של רמייה.

הפרת סעיפים 6, 11 ו- 20 לחוק המכר, תשכ"ח-1968

60. סעיף 6 לחוק המכר, קובע חובת תום לב בקיום חוזה מכר:

תום-לב

6. חיוב הנובע מחוזה מכר יש לקיימו בדרך מקובלת ובתום-לב; והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מן החוזה.

61. בסעיף 11 לחוק המכר, נקבע כי מוכר שלא יקיים חיוביו על פי חוק המכר, אם מסר לקונה כמות קטנה מהמוסכם:

אי התאמה

11. המוכר לא קיים את חיוביו, אם מסר –

(1) רק חלק מהממכר או כמות גדולה או קטנה מן המוסכם;

(2) נכס שונה או נכס מסוג או תיאור שונה מן המוסכם;

(3) נכס שאין בו האיכות או התכונות הדרושות לשימושו הרגיל או המסחרי או למטרה מיוחדת המשתמעת מן ההסכם;

(4) נכס שמבחינת סוגו, תיאורו, איכותו או תכונותיו אינו מתאים לדגם או לדוגמה שהוצגו לקונה, זולת אם הוצגו ללא קבלת אחריות להתאמה;

(5) נכס שאינו מתאים מבחינה אחרת למה שהוסכם בין הצדדים.

62. בנוסף, סעיף 20 לחוק המכר, קובע כי מחיר מוצר הנקבע על פי משקל, יחושב על פי המשקל הנקי שלו, ללא תוספת וללא משקל האריזה:

חישוב המחיר

20. (א) לא הוסכם על המחיר או על דרך קביעתו, ישולם המחיר הראוי.

(ב) נקבע המחיר לפי משקל, יחושב לפי המשקל הנקי.

63. הנה ראה בענייננו, המשיבות לא עמדו באף אחת מהוראות החוק שלעיל, עת חישבו את משקל האריזה במחיר המוצרים שמכרו למבקש. בכך מפרות המשיבות, ברגל גסה את הוראות חוק המכר, הקובע מפורשות כי מחיר הנקבע לפי משקל, יחושב על פי משקלו הנקי של המוצר. כמו כן, המשיבות מפרות את חובתן לקיים את חוזה המכר, ואת חובתן לפעול בתום לב.

<u>עשיית עושר ולא במשפט</u>

64. סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט- 1979 קובע:

> "מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה".

65. שלושה יסודות קובע הסעיף להתגבשות עילת עשיית עושר המתקיימים בענייננו: התעשרות- הפקת רווח; מאדם אחר; שלא כדין.

66. בענייננו מתקיימים כל יסודות העילה – המשיבות ביקשו להסתיר מקהל הצרכנים מידע מהותי אשר גרם להן לרווח ופגע בצרכנים, ובכך התעשרו על חשבונם של חברי הקבוצה, וזאת תוך הפרת הוראות הדין, כפי שפורט לעיל בהרחבה.

67. המשיבות, בהתנהגותן ובמעשיהן הפסולים, מפיקות טובת הנאה כספית תוך שהן מתעשרות על חשבון חברי הקבוצה המשלמים ממיטב כספם עבור מוצר הכולל את משקל האריזה, שאמור להיות מופחת ממחיר המוצר. בכך מתעשרות המשיבות שלא כדין על חשבון חברי הקבוצה שמשלמים עבור מוצרים נטו ובפועל מחויבים גם על משקל האריזה במחיר המוצר. נטילת רווחים לא חוקיים אלה של המשיבות והשבתם לחברי הקבוצה שעל גבם התעשרו המשיבות שלא כדין הינה אחת ממטרותיה החשובים של התובענה הייצוגית. ראה מאמרו של פרופי סיני דויטש, "**עשור לתובענה הייצוגית הצרכנית- סיכום ביניים ומבט לעתיד**" (שערי משפט ד(1) התשס"ה 9, 21, 32).

68. המבקש סבור כי יש ליטול מידי המשיבות את הרווחים הלא חוקיים שגבו מחברי הקבוצה שלא כדין. יפים לענייננו דברי כבי השופט ד"ר עמירם בנימיני בבש"א 24655/06 **דניאל פרחן נגד מולטילוק בע"מ** (פורסם בנבו, 2009):

> **"בדברים אלו באה לידי ביטוי מטרה שלישית ונוספת של התובענה הייצוגית - לצד מטרות הפיצוי וההרתעה – והיא מודגשת היטב בפסיקת בתי המשפט בארה"ב: נטילת הרווחים הלא-חוקיים מידיו של הנתבע (disgorgement of ill-gotten gains) ומניעת התעשרות שלא כדין) ראה ס .דויטש, "עשור לתובענה הייצוגית הצרכנית – סיכום ביניים ומבט לעתיד ,"שערי משפט ד(1) התשס"ה 9, 21, 32). פרופ' דויטש מדגיש במאמרו הנ"ל, כי המטרות של הרתעה**

והשבת הרווח הבלתי-חוקי הן העיקר בתובענות ייצוגיות, ולא הפיצוי האישי".

<u>הפרת חובה חקוקה</u>

69. סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת הנזיקין**") קובע:

> **"(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.**
>
> **(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני".**

70. בית המשפט העליון קבע בע"א 145/80 **שלמה ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש**, פ"ד לו(1) 113 (להלן: "**עניין ועקנין**"), כי קיימים חמישה יסודות לעוולת הפרת חובה חקוקה: (א) חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק; (ב) החיקוק נועד לטובתו של הניזוק; (ג) המזיק הפר את החובה המוטלת עליו; (ד) ההפרה גרמה לניזוק נזק; (ה) הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק.

כל היסודות האמורים מתקיימים בענייננו. המשיבות הפרו מספר חובות ואיסורים המוטלים עליהן מתוקף תקנות וחוקים שונים, כפי שפורט לעיל בהרחבה, החיקוק נועד לטובת הניזוקים, במקרה זה קהל הצרכנים של המשיבות, המשיבות הפרו את החובות המוטלות עליהן, וההפרה גרמה ללקוחותיהן לנזק ממוני מאותו סוג אליו התכוון החיקוק – כאמור.

<u>הפרת חובת תום הלב לפי סעיפים 12 ו- 39 לחוק החוזים (חלק כללי).</u>

71. למבקש עילות תביעה נוספות מכוח הוראות חוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג- 1973 (להלן: "**חוק החוזים**").

72. מערכת היחסים בין העוסק לבין הצרכן הינה מערכת יחסים אשר יש בה משום הצעה וקיבול המשתכללים לידי הסכם, עת מבצע הצרכן רכישה של מוצר המשווק ע"י המשיבות.

73. ואולם, מערכת יחסים זו כפופה לעקרון תום הלב, המשתרע משלב ההצעה לרכישת המוצר ועד לשלב שלאחר רכישתו בפועל. לאמור: המשיבות חייבות להביא בפני הצרכן את נתוני

האמת ברכישת מוצרים ולקיים את מלוא חובותיהן על פי דין, בכדי למנוע את הטעייתו של הצרכן.

74. בהתנהלותן, הפרו המשיבות את החובה הקבועה בסעי' 12 לחוק החוזים לנהל מו"מ בתום לב. תוצאות הפרת חובת תום הלב מביאות לידי בטלות ההסכם ומזכות את הנפגע בפיצויים מהצד אשר נהג בחוסר תום לב. רוצה לומר: אין די בכך שלצרכן יש זכות לביטול העסקה, אלא שיש לו זכות לתבוע פיצוי בשל העובדה כי המשיבות נהגו כלפיו בחוסר תום לב.

75. בהתאם לדעתו של המלומד, פרופ' סיני דויטש, (פרופ' סיני דויטש, **דיני החוזים הצרכניים מול דיני החוזים המסחריים**, עיוני משפט כג, תש"ס, בעמ' 659), יש להתייחס לחוזים צרכניים בצורה המטילה חבות גדולה יותר על העוסק, כיוון שמתקיימת מערכת יחסים לא שוויונית בין העוסקת לבין הצרכן חסר הידע והמידע, כדלקמן:

> **"דיני החוזים הכלליים מופעלים בצורה ליברלית יותר כאשר הרוכש הוא צרכן והצד האחר הוא עוסק מסחרי, לענייננו נסתפק בדוגמאות מספר. חובות תום הלב בכריתת חוזה (סעיף 12 לחוק החוזים הכללי), ובביצועו (סעיף 39 לחוק) חלים על כל החוזים. יחד עם זאת, קיים סיכוי לתחולה רחבה יותר של חובות אלה כאשר הלקוח הוא צרכן. במקרים אלה חובת תום הלב של המוכר המסחרי רחבה יותר מאשר במקרים בהם הרוכש הוא איש עסקים שרכש נכס למטרות מסחריות.**
>
> **חובת הגילוי בסעיף 15 סיפא לחוק החוזים רחבות יותר בחוזים צרכניים מאשר בחוזים עסקיים... כאשר הלקוח הוא צרכן מתבקשות חובות גילוי רחבות יותר מכוח הנסיבות והנוהג".**

<u>עוולת הרשלנות</u>

76. המבקש סבור כי התנהלותן של המשיבות כפי שפורט בהרחבה בבקשה זו, היא לכל הפחות רשלנית, ואף חמורה מכך.

77. סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין מגדירים את עוולת הרשלנות כדלקמן:

> **"35. עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות – הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם**

36. החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף".

78. עוולת הרשלנות מורכבת משלושה יסודות: קיום חובת זהירות; הפרת חובת הזהירות; וגרימת נזק. (ראה עניין ועקנין).

79. ברור לחלוטין כי למשיבות קיימת חובת זהירות כלפי קהל לקוחותיהן, הצרכנים. המשיבות לא קיימו חובתן שבדין לחשב מחירי המוצר על פי משקלו נטו. התנהלות זו של המשיבות פוגעת ביכולתם של הצרכנים לבצע רכישה מושכלת ומסבה להם נזקים וחיסרון כיס. המשיבות, ברשלנותן, נמנעו מלבצע פעולות פשוטות, כפי שמחייבה הדין, שנועדו למנוע נזקים אלו.

80. סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן, מגדיר עוולות עפ"י חוק הגנת הצרכן כעוולות נזיקיות.

<u>הגדרת הקבוצה</u>

81. סעיף 10 לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי תפקידו של בית המשפט, עת הוא מאשר תובענה ייצוגית, להגדיר את קבוצת התובעים בשמה תנוהל התובענה.

82. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לאשר את ניהול התובענה בשם קבוצת הצרכנים הבאה:

> **כל לקוחות המשיבות, אשר רכשו במהלך שבע השנים האחרונות מוצרים הנמכרים לפי יחידת משקל, כאשר חישוב החיוב עבור המוצר כלל גם את משקל האריזה.**

<u>הסעדים המבוקשים</u>

83. לבית המשפט הנכבד מסורה סמכות רחבה לקבוע מהו הסעד הראוי אותו יש להעניק לתובע במקרה של הפרת הוראות הדין. עמד על כך כב' השופט בדימוס חשין ברע"א 6339/97 **רוקר נ' סלומון**, פ"ד נה(1) 199:

> **"אכן, הסעד אינו אלא טפל לזכות, ובמקום שיש זכות יש סעד *ubi jus ibi remedium*. בראשית שומה עליו על בית-משפט לקבוע אם שמעון מחזיק בזכות, ואם הפר ראובן את זכותו של שמעון. משקבע כך, ולאחר שמיעת טיעוניהם של בעלי-הדין, אין-רץ בית-המשפט אל מחסן הסעדים ונוטל הוא מעל למדפים את הסעד הראוי כי ייתן, לדעתו, לתובע".**

84. מגמה זו המרחיבה את שיקול דעתו של בית המשפט, נכונה ביתר שאת ביחס לתובענות ייצוגיות. בעקבות חקיקת חוק תובענות ייצוגיות, ניתן לבית המשפט שיקול דעת רחב בקשר לפסיקת סעד בתובענות ייצוגיות.

85. עמד על כך בית המשפט בבש"א 1895/05 **אמיר שהי שאול נ' תדיראן מוצרי צריכה בע"מ** (פורסם בנבו, 2008):

> **"הגדרת השאלות המשותפות לכלל חברי הקבוצה מצריכה בירור של הסעדים המבוקשים בבקשה לאישור התובענה הייצוגית. מגמת החוק החדש להעניק לבית המשפט שיקול דעת רחב בעניין אישור התובענה הייצוגית ודרך ניהולה, מוצאת את ביטויה גם בנושא הסעדים שניתן לפסוק בתובענה ייצוגית סעיף 20 לחוק דן בסעדים שניתן לפסוק בתובענה ייצוגית, ואלו כוללים" מתן פיצוי כספי או סעד אחר לחברי הקבוצה ," בהתאם להוראות שבסעיף 20". (ההדגשה אינה במקור- הח"מ).**

86. אשר על כן, בית המשפט הנכבד יתבקש להעניק את הסעדים המפורטים להלן לטובת חברי הקבוצה:

א. <u>סעד הצהרתי וצו עשה</u>

87. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו הצהרתי כנגד המשיבות הקובע כי המשיבות הפרו את הוראות הדין, כפי שפורט בבקשה זו, וכי הפרו חובותיהן כלפי חברי הקבוצה. בנוסף מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו עשה למשיבות למלא אחר הוראות הדין למכור ולשווק מוצריהן כמתחייב בהוראות החוק עפ"י האמור לעיל.

88. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו עשה בו יחייב את המשיבות בגילוי חשבונות, ספרים, נתונים, רשימות או מסמכים, אשר מהם ניתן יהיה ללמוד על גודל הקבוצה המיוצגת, מס' סניפי המשיבות, היקף מכירות, וכל נתון אחר לצורך בדיקה והערכה מדויקת יותר של הפיצוי הנתבע וזיהוי מדויק של הקבוצה.

89. הצווים המבוקשים הינם סעדים סבירים, ניתנים לביצוע, וראויים בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות, ולתכלית חוק הגנת הצרכן, על מנת למנוע פגיעה עתידית נוספת בצרכנים ולפצות את חברי הקבוצה.

ב. <u>סעד כספי</u>

90. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן סעד כספי למבקש ולחברי הקבוצה, בהתבסס על נזקו האישי של המבקש ועל נסיבות העניין המשותפות ליתר חברי הקבוצה. נזקם של המבקש וחברי הקבוצה מורכב הן מנזק ממוני והן מנזק לא ממוני, כפי שיפורט להלן.

91. במקרה לפנינו, כמו במרבית התובענות הייצוגיות, קיים קושי לכמת את הנזק המצטבר שנגרם לחברי הקבוצה, הן הממוני והן הלא ממוני, שכן המידע הרלוונטי איננו ברשות המבקש כי אם ברשות המשיבות. בידי המבקש לא מצוי המידע המדויק בדבר מס' הלקוחות שרכשו מהמשיבות מוצרים וסוגם. לפיכך, המבקש יחשב, בשלב ראשוני זה של הגשת התובענה, להלן, את נזקם המצטבר של חברי הקבוצה על בסיס הערכות שמרניות. יצוין, כי לאחר קבלת הנתונים הרלוונטיים מהמשיבות במסגרת ההליך, ניתן יהיה לבצע

הערכה מדויקת יותר של הנזק המצטבר לחברי הקבוצה. אשר על כן, המבקש שומר לעצמו את הזכות לתקן את הערכת הנזק המצטבר לחברי הקבוצה, לאחר קבלת הנתונים הרלוונטיים מהמשיבות.

92. גם אם לא ניתן יהיה לערוך חישוב מדויק של הנזק המצטבר לחברי הקבוצה, הרי שאת חישוב הסך הכולל של הפיצוי לחברי הקבוצה ניתן יהיה לעשות באמצעות כלים סטטיסטיים או בדרך של אומדנה, כפי שנקבע למשל ע"י ביהמ"ש העליון בע"א 345/03 **דן רייכרט נ' יורשי המנוח משה שמש ז"ל**, פ"ד סב(2) 437

> **"סיכומם של דברים עד כה, עקרונית ניתן לקבוע את הנזק בתובענות ייצוגיות בדרכים שונות אשר מיושמות בקשת רחבה של מצבים. מן הצד האחד עומדת, כנקודת מוצא, דרך ההוכחה הקבועה בסעיף 20(א)(2 (לחוק תובענות ייצוגיות ובתקנות ניירות ערך ,לפיה מוכח הנזק באמצעות הגשת תצהירים על-ידי כל אחד מחברי הקבוצה. דרכי הוכחה נוספות, אשר קרובות במהותן להליך האינדיבידואלי, מבוססות על קביעת נזקו של כל אחד מחברי הקבוצה אך זאת, ללא ניהול הליך מפורט של הגשת תצהירים, אלא באמצעות חישוב כללי המבוסס על נתונים עובדתיים שאינם שנויים במחלוקת או ניתנים להוכחה פשוטה. ניתן, כמובן, לשלב בין שתי הדרכים, על-ידי התוויית נוסחה כללית שתיושם, לגבי כל אחד מיחידי הקבוצה, על-פי הנתונים המיוחדים הנוגעים לו. <u>מן העבר האחר, קיימות דרכים נוספות לקביעת הפיצוי, המבוססות על קביעת סכום הנזק הכולל שנגרם לקבוצה כולה באמצעות שיטות שונות שפורטו לעיל. לבסוף, במקרים בהם לא ניתן לחשב את הנזק (אף שאין חולק כי נגרם), קיימת אפשרות לקבוע את סכום הפיצוי גם על דרך האומדנה".</u>**

93. סעיף 20(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע מנגנון גמיש במסגרתו יהא רשאי בית המשפט לקבוע כיצד ניתן יהיה להוכיח את נזקם האישי של החברים בקבוצה:

> **"(א) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה שבשמה נוהלה התובענה הייצוגית, כולה או חלקה, רשאי הוא במסגרת החלטתו על מתן פיצוי כספי או סעד אחר לחברי הקבוצה להורות, בין השאר, הוראה כמפורט להלן, לפי הענין, ובלבד שלא יהיה בכך כדי להכביד במידה העולה על הנדרש על חברי הקבוצה או על בעלי הדין:**
>
> **(1) על תשלום פיצוי כספי או על מתן סעד אחר, בשיעור ובאופן שיקבע, לכל אחד מחברי הקבוצה שהוכחה זכאותו לפיצוי או לסעד כאמור;**

(2) על כך שכל חבר קבוצה יוכיח את זכאותו לפיצוי כספי או לסעד אחר;

(3) על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה, ובלבד שסכום הפיצוי הכולל ניתן לחישוב מדויק על יסוד הראיות שבפני בית המשפט; הורה בית המשפט על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל כאמור, רשאי הוא להורות בדבר חלוקה בין חברי הקבוצה, באופן יחסי לנזקיהם, של יתרת הסכום שתיוותר אם חבר קבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוכיח את זכאותו לפיצוי או לסעד, לא אותר או שלא ניתן לחלק לו את חלקו מסיבה אחרת, ובלבד שחבר קבוצה לא יקבל פיצוי כספי או סעד אחר מעבר למלוא הפיצוי או הסעד המגיע לו; נותרה יתרת סכום לאחר החלוקה לחברי הקבוצה כאמור, יורה בית המשפט על העברתה לקרן שהוקמה מכוח סעיף 27א; בית המשפט ייעד את הכספים לתחום הקרוב לנושא התובענה הייצוגית שהוגשה; נוכח בית המשפט כי העברת הכספים לתחום קרוב כאמור אינה מתאפשרת בנסיבות העניין, <u>רשאי הוא להורות כי הכספים ייועדו לתחום אחר, הקרוב ככל האפשר לנושא התובענה</u>".

94. לחילופין, במידה ויתגלו קשיים בחישוב הנזק המצטבר לחברי הקבוצה ו/או באיתור חברי הקבוצה, ניתן יהיה ליישם את עקרונות "הפיצוי לטובת הציבור", כפי שנקבע בסעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות:

"מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם, אינו מעשי בנסיבות הענין, בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, <u>רשאי הוא להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות הענין</u>". (ההדגשה אינה במקור- הח"מ).

<u>ב.1 נזק ממוני</u>

95. המבקש יטען כי בשל החשבת משקל האריזה במשקלו של המוצר, הוטעה המבקש ולא היה ביכולתו להתחקות אחר טיבם ומהותם של מוצרי המשיבות, ולפעול ע"פ החלטה צרכנית מושכלת.

96. המדובר בפרטים מהותיים שהסתרתם מובילה לפער גדול בין ציפייתו של הצרכן ובין מצב הדברים בפועל וערכם האמיתי של המוצרים בעיניו.

97. לפיכך, ומכיוון שהמבקש בכל זאת צרך את המוצרים, הרי שהוא סבור כי יש להעמיד את נזקו על מחירם של משקל האריזות במכפלת מחיר המוצר. לפיכך **<u>נזקו הממוני יועמד על סך 6.93 ₪.</u>**

98. הנזק הממוני המצטבר שנגרם לחברי הקבוצה, הנו סכום הרכישה המצטבר של כלל חברי הקבוצה מהמשיבות.

99. כאמור, אין זה מחובתו של המבקש להעריך במדויק את היקף הקבוצה ואת סכומי ההשבה והפיצוי המבוקשים עבור כלל חברי הקבוצה, נתונים אלה נמצאים בידי המשיבות וניתן יהיה לגלותם רק לאחר חשיפת נתוני היקף השיווק המבוצע ע"י המשיבות וכמות המוצרים ברשת ההפצה של המשיבות, שביחס אליהם הופרו הוראות הדין כמתואר בבקשה זו.

100. ברם, בהתבסס על הנתונים הבאים בוצע **<u>חישוב על דרך האומדן</u>**:

א. כפי שתואר לעיל, המשיבות מפעילות חנויות פיזיות בנמל תל אביב ובהרצליה, ברחובות ראשיים עם תנועה רחבה.

ב. החנויות ממוקמות במיקומים מרכזיים, בעיקר באזור המרכז, בריכוזי אוכלוסייה גדולה. בכך המשיבות מושכות קהל צרכנים רב. המבקש מעריך כי במהלך 7 השנים האחרונות בוצעו יותר מ- 250,000 אירועי קנייה רלוונטיים.

ג. הערכת המבקש, כי הנזק הממוצע לצרכן עומד על סך 3 ₪.

ד. סה"כ נזק ממוני לקבוצה: 250,000 X 3 ₪ =750,000 ₪.

101. **<u>אשר על כן, הנזק הממוני המצטבר שנגרם לכל חברי הקבוצה, מוערך ע"י המבקש בסך של 750,000 ₪.</u>**

<u>ב.2. פגיעה באוטונומיה – נזק לא ממוני</u>

102. עקב התנהלות המשיבות, חש המבקש מרומה, כעוס ומתוסכל.

103. מה שמגביר את תחושות התסכול והכעס, הנו ניצול בורותם בחוק לקוחות המשיבות, והטעיה מהותית וברורה. מכעיס עוד יותר, כי בעלות פעוטה, ובמאמץ קטן, הנדרש בחוק, ניתן למנוע עוולה זו כלפי לקוחות המשיבות. כל זאת במטרה לעשות רווח כספי על חשבון אותם צרכנים שלא כדין.

104. ע"י התנהלות המשיבות כלפי המבקש וחברי הקבוצה, שללו מהמבקש ומחברי הקבוצה את היכולת לקבל החלטה מושכלת, ובכך פגעו באוטונומית הרצון החופשי שלהם.

105. בית המשפט העליון הכיר זה מכבר בראש נזק של פגיעה באוטונומיה, במסגרת תובענה ייצוגית – ראה ע"א 1338/97 **תנובה מרכז שיתופי לשווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ** נ' ראבי, פ"ד נז(4) 673:

> **"אינני סבורה שעלינו לקבוע כי רק נזק ממוני יכול להצדיק תביעה ייצוגית. לתובע נגרם לכאורה נזק לא ממוני שאיננו עניין של מה בכך, ודי בכך כדי להכשיר את תביעתו כתביעה ייצוגית".**

106. כאמור, התנהלותן של המשיבות כלפי המבקש וחברי הקבוצה גרמה להם לנזק בלתי ממוני, בדמות עגמת נפש ופגיעה באוטונומיה.

107. המבקש יעמיד את הנזק הלא ממוני שנגרם לו ולכל אחד מחברי הקבוצה בסך של 5 ₪. ולפיכך **<u>הנזק שאינו ממוני המצטבר, המוערך לחברי הקבוצה, הנו בסך 1,250,000 ₪.</u>**

<u>התקיימות התנאים לאישור התובענה כייצוגית</u>

108. בהתאם להוראת סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות, התובענה דנן מוגשת בעניין המנוי בסעיף 1 לתוספת השנייה לחוק – "**תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, <u>בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו</u>**".

109. המשיבות הנן "עוסק" כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן – "מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן".

110. המבקש רשאי להגיש בקשה זו לאישור התובענה כייצוגית כיוון שבקשה זו עונה על התיאור המנוי בסעיף 4(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות- "**אדם שיש לו עילה בתביעה או בענין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה**".

111. כפי שתואר לעיל, למבקש קיימת עילת תביעה אישית, עילה משותפת לכל יתר חברי הקבוצה, הצרכנים, אשר נפגעו ע"י המשיבות כאמור, ובניגוד לדין.

112. תנאים נוספים אשר בהתקיימם רשאי בית המשפט להורות על אישור תובענה כייצוגית מנויים בסעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות, הקובע:

"(א) בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה:

(1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי קבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;

(2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין;

(3) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בענין זה;

(4) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב".

להלן נעמוד על התקיימות תנאים אלו בענייננו כסדרם:

א. <u>שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה</u>

113. התנאי הראשון לאישור התובענה כייצוגית הינו כי התובענה מעוררת שאלות משותפות של עובדה או משפט לכלל חברי הקבוצה. כלומר, יש להראות שהמקרה של המבקש אינו

מהווה מקרה אינדיווידואלי פרטני.

114. מן הראוי להבהיר כי לפי פסיקת כב' בית המשפט העליון אין כל הכרח שתתקיים זהות בכלל השאלות המשותפות, ודי בכך ששאלות מרכזיות שהתובענה מעוררת הן משותפות לכלל חברי הקבוצה. ראה לעניין זה רע"א 8332/96 **שמש נ' רייכרט**, פ"ד נה(5) 276 :

> **"אין לפרש את הדרישה לקיומן של שאלות של עובדה ומשפט המשותפות לקבוצה כדרישה לזהות מלאה בכל השאלות הטעונות הכרעה לגבי כל קבוצת התובעים. דרישה של זהות מוחלטת בכל השאלות הטעונות הכרעה, עובדתיות כמשפטיות, תסכל את תכלית התובענה הייצוגית ותהפוך את השימוש בה למשימה בלתי אפשרית. לפיכך יש לאמץ גישה ולפיה די בכך שהשאלות העיקריות העומדות במוקד הדיון תהיינה משותפות לחברי הקבוצה, ואין נפקא מנה אם מתקיים שוני בשאלה משנית זו או אחרת".**

115. כפי שפורט לעיל בהרחבה, המשיבות הציעו ומציעות לקהל הרחב מוצרים רבים ובפריסה רחבה. המשיבות מטעות לקוחותיהן, בכך שהמשיבות שוקלות מוצריהן יחד עם האריזה שלא עפ"י הדין. לפיכך, עניינה של תובענה זו, היא פגיעה בלקוחותיהן, הם חברי הקבוצה. מכאן ברור כי התובענה מעוררת שאלות משותפות של עובדה או משפט לכלל חברי הקבוצה.

116. יש לציין, כי בפסיקה נקבע שבשלב הבקשה לאישור התובענה כייצוגית, הנטל המוטל על המבקש הוא להראות כי קיים סיכוי סביר שהשאלות המשותפות תוכרענה לטובת הקבוצה. לאור כל שפורט לעיל, המבקש סבור כי עמד בנטל האמור.

ב. <u>התובענה הייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה</u>

117. התנאי השני לאישור התובענה כייצוגית הוא, כי התובענה הייצוגית היא הדרך ההוגנת והיעילה להכריע בסכסוך בנסיבות העניין. תנאי זה יתקיים מקום בו התובענה מקיימת את תכליות התובענה הייצוגית.

118. בהקשר זה ראוי לציין את המטרות שביסוד חוק תובענות ייצוגיות, כמפורט בסעיף 1 לחוק: מימוש זכות הגישה לערכאות; אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו; מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין; ניהול יעיל, הוגן וממצה של תביעות.

119. התובענה לפנינו היא המקרה הקלאסי והמובהק ביותר, שבו התובענה הייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת ביותר להכרעה.

120. במבוא להצעת החוק של חוק תובענות ייצוגיות נכתב כי כלי התובענה הייצוגית נועד בעיקר למצבים שבהם תאגיד גדול או רשות פוגעים בציבור גדול באופן שלכל פרט נגרם נזק קטן אשר אינו מצדיק הגשת תביעה על ידו, אולם סך כל הנזק המצטבר לציבור הנפגעים הוא רב. התובענה הייצוגית מאפשרת לאחד את האינטרס של כלל הנפגעים

ויוצרת תמריץ להגשת תביעה. בנוסף, מכשיר התובענה הייצוגית משרת לא רק את האינטרס הפרטי של הנפגעים, אלא גם את האינטרס הציבורי בכך שהוא מרתיע מזיקים פוטנציאליים מפני הפרת הוראות החוק, גם כאשר מדובר בהפרות חוק קטנות.

מצ"ב העתק העמ' הרלוונטי מהצעת חוק תובענות ייצוגיות, מסומן <u>נספח יד'</u>.

121. בתי המשפט לערכאותיהן חזרו לא פעם על תכליות אלו של התובענה הייצוגית. ראה לעניין זה ע"א 8430/99 **אנליסט אי.אמ.אס. ניהול קרנות בנאמנות (1986) בע"מ נ' ערד השקעות ופיתוח תעשיה בע"מ**, פ"ד נו(2) 247 :

> **"בית-משפט זה עמד לא פעם על תכליתה של התובענה הייצוגית, בכלל, וההסדר לעניין תובענה ייצוגית בניירות ערך, בפרט. אכן, הסדר של תובענה ייצוגית בא להגן על אינטרס היחיד שעה שהוא מביא לכדאיות בהגשת תביעה שהנזק האינדיווידואלי בה הוא קטן. בה בעת הוא מקדם את אינטרס הציבור באכיפת ההוראה החוקית שבגדריו מצויה התובענה הייצוגית. בכך מושגים יעילות, חיסכון בהליכים, אחידות בפסיקה ומניעה של ריבוי תביעות".**

122. עוד ראה לעניין זה רע"א 4556/94 **טצת ואח' נ' א' זילברשץ ואח'**, פ"ד מט(5) 774 :

> **"ביסוד התובענה הייצוגית מונחים שני שיקולים מרכזיים: האחד, הגנה על אינטרס הפרט באמצעות מתן תרופה ליחיד שנפגע. אותו יחיד, בזוב המקרים, אינו טורח להגיש תביעה. לעתים בא הדבר בשל כך שהנזק שנגרם לאותו יחיד הוא קטן יחסית. עם זאת, הנזק לקבוצה הוא גדול, כך שרק ריכוז תביעות יחידים לתביעה אחת, היא התובענה הייצוגית, הופך את תביעתם לכדאית. השיקול השני עניינו אינטרס הציבור. ביסוד אינטרס זה מונח הצורך לאכוף את הוראות החוק שבגדריו מצויה התובענה הייצוגית. לתובענה הייצוגית ערך מרתיע. מפרי החוק יודעים כי לניזוקים יכולת פעולה נגדם. אינטרס ציבורי זה מוגבר לאור היעילות והחיסכון במשאבים של הצדדים ושל בית המשפט, הנלווים לתובענה הייצוגית. כן מושגת באמצעותה אחידות בהחלטות בית המשפט בעניינים דומים ונמנע ריבוין של תביעות".**

123. כאמור, התובענה לפנינו, מקיימת באופן מובהק את התכלית לשמה נועד כלי התובענה הייצוגית. המשיבות, הנן עסק פרטי אשר פגעו בצרכנים רבים וגרמו להם לנזק יחסית קטן, אשר ניכר שאינו מצדיק הגשת תביעה רגילה בגינו, אולם הנזק ו/או פוטנציאל המצטבר לציבור הנפגעים הוא גדול, כפי שפורט לעיל. לפיכך, התובענה הייצוגית במקרה לפנינו, היא הדרך היעילה ביותר להכרעת ההליך, והיא מגשימה את התכלית של כלי התובענה הייצוגית.

124. בנוסף, התובענה לפנינו חשובה מאין כמוה לאינטרס הציבורי, על מנת לאכוף את קיום הוראות הגנת הצרכן. זאת בייחוד נוכח, החשיבות שראה המחוקק בהגנה על אזרחים מפני עוולות אלו.

125. בנוסף, הרי שניהול ההליך כתובענה ייצוגית יביא להכרעת המחלוקת בהליך אחד ויחסוך משאבים רבים וזמן יקר הן של בית המשפט הנכבד והן של הצדדים, וימנע הכרעות סותרות בתביעות אישיות דומות.

ג. <u>התובענה תנוהל בדרך הולמת ובתום לב</u>

126. שני תנאים נוספים לאישור תובענה כייצוגית הנם כי התובענה תוגש בתום לב וכי חברי הקבוצה יזכו במסגרתה לייצוג הולם. דרישות אלו מתקיימות בענייננו, כפי שיפורט להלן.

127. בקשה זו מוגשת בתום לב על ידי המבקש, כיוון שהמשיבות בהתנהלותן, הסתירו מהמבקש מידע מהותי, הטעו אותו ופעלו בניגוד לחוק. בשל התנהלותן זו, נגרם למבקש נזק ממוני ונזק בלתי ממוני, בגינו הוא מבקש לקבל פיצוי. בנוסף, המבקש מעוניין להביא להרתעת המשיבות ותאגידים אחרים, המנצלים את כוחם כדי לפגוע בצרכנים, תוך שהם מפרים את הוראות החוק, על מנת למנוע הישנות מקרים דומים בעתיד.

128. המבקש מאמין בתום לב ובכנות, כי סיכויי התובענה להתקבל גבוהים ביותר הואיל והיא מבוססת על עובדות וראיות מוצקות.

129. מן הראוי לציין כי על פי הפסיקה אין להחמיר עם דרישת תום הלב. כך למשל, נקבע בת"א 1372/95 **תופיק ראבי נ' תנובה- מרכז שיתופי שווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 1996):

> **"דרישת תום הלב אין משמעה דרישה לאלטרואיזם, ואם נמנע מן המומחים לדבר, כמו עורכי דין, לטפל באופן רוחי בתביעות צרכניות – תמצא מטרת החוק ,לעודד אכיפה אזרחית ע"י הצרכנים – מסוכלת".**

130. לעניין דרישת הייצוג ההולם נקבע ברע"א 4556/94 **טצת נ' זילברשץ**, פ"ד מט(5) 744:

> **"הדרישה של הייצוג ההולם של ענייני הקבוצה מופנית בעיקר לשאלה אם התובע הייצוגי יכול לפעול במידת המרץ הראויה לניהול התובענה, ואם לא יהיה ניגוד עניינים בינו לבין שאר חברי הקבוצה".**

131. בייצוג הקבוצה על ידי המבקש אין כל ניגוד עניינים שכן הוכחת התביעה על ידי המבקש תהווה הצלחה לקבוצה המיוצגת כולה.

132. המבקש מיוצג על ידי משרדו של עורך הדין אלי שמעוני, אשר הוסמך כפרקליט. כמו כן, לעו"ד שמעוני ניסיון בייצוג בתובענות ייצוגיות.

133. על אף שבא כוח המבקש בחר להרחיב מעט בנוגע לניסיונו בתחום התובענות הייצוגיות יצוין, כי אין חובה שלבא כוחו של התובע הייצוגי יהיה ניסיון בניהול תובענות ייצוגיות.

לעניין זה יפים הדברים שקבע בית המשפט בת"צ 38449-04-11 **שטיין טל נ' יונילוור ישראל מזון בע"מ** (פורסם בנבו, 2013):

> **"דרישה שעורכת הדין תוכיח ניסיון קודם בניהול תובענות ייצוגיות, תביא לפגיעה בתחרות ובתמריצי היזמות לעורכי הדין בתחום זה, ולריכוז מספר גדול של תובענות ייצוגיות בידי מספר קטן של משרדי עורכי דין. גם תוצאה זו אינה רצויה, שכן היא עלולה לגרום לכך שאותם משרדים ישקלו שיקולים ארוכי טווח שנוגעים ליחסיהם עם השחקנים החוזרים בצד שמנגד - עורכי הדין והנתבעים - וזאת על חשבון הקבוצה המיוצגת בתביעה".**

134. לאור האמור לעיל, הרי שהדרישות כי התובענה תוגש בתום לב ותנוהל בדרך הולמת מתקיימות.

<u>גמול לתובע הייצוגית ושכ"ט לב"כ המייצג</u>

135. לאור מטרות התובענה הייצוגית והתכלית לשמה משולם גמול לתובע הייצוגי ושכר טרחה לבא כוחו, ראוי לפסוק גמול ושכר שיהוו תמריץ הולם להגשת תובענות ייצוגיות מבוססות, המהוות מכשיר לאכיפת נורמות התנהגותיות ראויות והרתעה מפני הפרתן.

136. לאור העקרונות שנקבעו על ידי בית המשפט העליון בע"א 2046/10 **עזבון המנוח משה שמש נ' דן רייכרט** (פורסם בנבו, 2012) מוצע כי שכר הטרחה והגמול יקבעו באחוזים מגובה ההטבה לחברי הקבוצה או לחילופין לתועלת שצמחה לחברי הקבוצה וכלל הציבור בארץ מהגשת תובענה זו. בבואו לכמת את גובה הסכומים הללו, יתבקש בית המשפט הנכבד להתחשב בפרמטרים הקבועים בסעיפים 23-22 לחוק תובענות ייצוגיות.

137. בשלב זה, בו גודל הקבוצה והנזקים שנגרמו לחברי הקבוצה נאמדים בהערכה בלבד, הרי שאין מקום לכמת את שיעור שכר הטרחה והגמול עתה.

<u>אחרית דבר</u>

138. תובענה זו עניינה הפרה בוטה ומתמשכת של הוראות החוק כאמור לעיל.

139. בשורת פסיקות, העלה בית המשפט על נס את חשיבות "האכיפה האזרחית" של חוקי הגנת הצרכן על רשתות השיווק. לעניין חשיבות אכיפת החוק על עוסקים באמצעות תובענות ייצוגיות, ראה דברי כבוד השופט אליקים רובינשטיין ברע"א 03/0673 **אירית שמש נ' פוקצ'טה** בע"מ (פורסם בנבו):

> **"אכן, הרשויות צריך שיעשו מלאכתן כפי שהטיל עליהן המחוקק בפיקוח ובאכיפה. ואולם, כבדותה ואיטיותה של פעולת הרשויות מצדיקה לפתוח פתח ל"אכיפה אזרחית", כך שהאזרח האכפתי...יוכל להשפיע אף הוא לתקנת הרבים".**

140. דומה כי אין לך מקרה שבו נחוצה אכיפה אזרחית יותר מהמקרה שלפנינו, זאת עקב

העובדה כי רשויות האכיפה מנועות מלבצע אכיפה של הוראות הגנת הצרכן, בשל כשל חקיקתי ו/או משאבים מתאימים, ובכך נוצר עוול לציבור הרחב.

141. המבקש הראה לעיל, כי מתקיימים כלל התנאים הנדרשים לצורך אישורה של התובענה כייצוגית וכי תובענה זו מגשימה את תכלית חוק תובענות ייצוגיות.

142. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לעשות שימוש בסמכותו ולהורות כדלקמן:

א. לאשר את ניהול התובענה כתובענה ייצוגית, לדון בה ולהכריע בה לטובת המבקש.

ב. לקבוע כי המשיבות הפרו את הוראות הדין כמפורט בבקשה זו.

ג. ליתן צווים כנגד המשיבות כמפורט בבקשה זו ולהורות כי על המשיבות לפצות את חברי הקבוצה בגין הנזקים שגרמו להם, הן נזקים ממוניים והן נזקים לא ממוניים.

143. עוד מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק גמול ושכ"ט ראויים למבקש ולבא כוחו.

144. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית לדון בתובענה, שכן המשיבות פועלות בתחום השיפוט של בית משפט נכבד זה, והסמכות העניינית לדון בתובענה לאור סכום התביעה.

אלי שמעוני, עו"ד
בא כוח המבקש

תצהיר

אני הח"מ **גיל פלדמן, ת.ז. 032562100**, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני התובע והמבקש בתביעה (להלן: "**התביעה**") ובבקשה לאשרה כייצוגית (להלן: "**בקשת האישור**"), המוגשת כנגד **רוקט פיצה ופסטה בע"מ** (להלן: "**המשיבה 1**" או "**הנתבעת 1**") וכנגד **י.ס פאסא בע"מ** (להלן: "**המשיבה 2**" או "**הנתבעת 2**"), יחד שתיהן יקראו: "**המשיבות**" או "**הנתבעות**".

2. הנני עושה תצהירי זה כתצהיר לתמיכה בבקשה לאישור התובענה כייצוגית.

3. העובדות המפורטות בתצהירי זה ידועות לי מידיעה אישית, למיטב ידיעתי ואמונתי ובהתאם לייעוץ משפטי אותו קיבלתי.

4. אני תושב ישראל, ורכשתי בחנות המשיבות בהרצליה ובתל אביב, מספר פעמים, מוצרי גלידה, במשקל עם אריזה.

5. המשיבות המשווקות/אורזות/מייצרות ומציגות למכירה מוצרי גלידה, רבים ומגוונים, חלקם נמכרים במשקל ואינם ארוזים מראש. המשיבות משווקות מוצריהן ע"י חנויות פיזיות, ככל הידוע, בתל אביב ובהרצליה. יתכן וברשות המשיבות סניפים נוספים ברחבי הארץ.

6. **<u>המשיבות אינן נוהגות, באופן שיטתי, לשקול את מוצרי הגלידה "נטו" כמתחייב בדין, אלא שוקלות את הממכר, יחד עם אריזת הגלידה, כמוצר הנשקל ונארז במקום אל מול הלקוח.</u>**

7. נראה כי המשיבות בחרו לעשות כך במתכוון, על מנת להגדיל רווחיהן ולמנוע ולהסתיר מקהל לקוחותיהן כי מוצריהן נשקלים יחד עם אריזתם, ומחיריהם של מוצרים אלו מחושבים כאשר משקל האריזה נכלל.

8. אני נוהג לרכוש מדי פעם בפעם גלידה במשקל, לצריכתי האישית. ביום ה- 20.6.2018, רכשתי 0.555 קילו גלידה בעלות **<u>בסך של 44.96 ₪</u>** מהמשיבה 1 (חשבונית מס' 120077159). ראיתי, כי המוכר שוקל את הגלידה יחד עם האריזה (לא כולל מכסת האריזה), ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 81 ₪ לקילו (כפי שמחושב מחיר הגלידה).

מצ"ב צילום חשבונית הרכישה מיום 20.6.2018, מסומנת <u>כנספח ג'</u>.

9. החלטתי לבדוק העניין, ושקלתי את המוצר יחד עם האריזה, ועמדתי על התבדלים במשקל הגלידה ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר לי כי האריזה, לא כולל המכסה, שוקלת כ- 19 גרם. כך שהמשיבה 1 חייבה אותי **<u>בסכום של 0.85 ₪</u>** יותר ממה שנדרש ברכישה זו.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצר והאריזה, מתוך סרטון הווידאו שצילמתי, עת ביצעתי בדיקת השקילה <u>ומסומן כנספח ד'</u>. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

10. נראה לי מוזר כי המוכר בחנות המשיבה 1, שוקל את אריזת המוצר יחד עם הגלידה אותה הזמנתי, ובכך מעלה את משקל המוצר שלא כדין. לכן, ביום 9.7.2018, ניגשתי שוב, לרכוש גלידה במשקל מהמשיבה 1. ביום זה, רכשתי 0.465 קילו גלידה **<u>בסך כולל של 37.66 ₪</u>** (חשבונית מס' 120083323). ראיתי שוב, כי המוכר שוקל את הגלידה שרכשתי יחד עם האריזה (כולל מכסה האריזה), ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 81 ₪ לקילו (כפי שמחושב מחיר הגלידה שרכש המבקש).

מצ"ב צילום חשבונית הרכישה מיום 9.7.2018, מסומן <u>נספח ה'</u>.

11. שקלתי הגלידה יחד עם האריזה, ועמדתי על ההבדלים במשקל הגלידה ללא האריזה וללא מכסה האריזה. גם בבדיקה זו, התברר לי כי האריזה של שוקלת כ- 23 גרם. כך שהמשיבה 1 חייבה אותי **בסכום של 0.86 ₪** יותר ממה שנדרש ברכישה זו.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילמתי, עת ביצעתי בדיקת השקילה ומסומן כנספח י'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

12. לאחר שנדהמתי מפעולותיה של המשיבה 1, החלטתי לבצע רכישה נוספת לאחר מספר ימים, ולראות האם מדובר בשיטה. ביום 13.7.2018 רכשתי 0.585 קילו של גלידה במשקל **בסך הכל של 47.39 ₪** (חשבונית מס' 120080934).

מצ"ב חשבונית הרכישה מיום 13.7.2018, מסומן נספח י"א.

13. שקלתי הגלידה יחד עם האריזה (כולל המכסה), ועמדתי על ההבדלים במשקל ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר לי כי האריזה שוקלת כ- 23 גרם. כך שהמשיבה 1 חייבה אותי **בסכום של 1.08 ₪** יותר ממה שנדרש ברכישה זו.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילמתי, עת ביצעתי בדיקת השקילה ומסומן כנספח י"ב. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

14. לאחר זמן מה, התברר לי, כי קיים סניף גלידריה נוסף, של Coppa, בנמל תל אביב המופעל ע"י חברת י.ס פאפא בע"מ (המשיבה 2). ביום 5.9.2018, ניגשתי לסניף לרכוש גלידה במשקל.

15. גם בסניף זה, הגלידה, נשקלת יחד עם האריזה, אך ללא מכסה האריזה. העלות לקילו, עפ"י השילוט בסניף, היא 86 ₪ לק"ג. בסניף זה, בחשבונית התשלום, בניגוד לדין, לא מצוין משקל הגלידה הנרכש, למרות שהגלידה נשקלה בפועל במעמד הרכישה, בחשבונית לתשלום מצוין המחיר הסופי לתשלום בלבד. **שילמתי 45 ₪** כפי שנתבקשתי, ללא פירוט משקל הגלידה כאמור (חשבונית מס' 110143174).

מצ"ב השילוט על קיר הגלידריה בסניף בתל אביב, המציג את המחיר לקילוגרם גלידה, מסומן נספח ט'.

מצ"ב חשבונית הרכישה מיום 5.9.2018, מסומן נספח י'.

16. שקלתי הגלידה בביתי, יחד עם האריזה, ללא המכסה. בבדיקה זו, משקל הגלידה כולל האריזה עמד על 0.523 ק"ג. משקל האריזה ללא המכסה הוא 19 גרם, כך שמשקל הגלידה הוא 0.504 ק"ג. על כן, היה על המשיבה 2, לחייב אותי בסכום של: 43.34 ₪ (לפי מחיר של 86 ₪ לקילו). כך שהמשיבה 2, גבתה ממני **סכום של 1.66 ₪ ביתר.**

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם המבקש, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח י"א. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

17. שוב, על מנת לוודא, כי לא מדובר בטעות חד פעמי, אלא בשיטה, ניגשתי, ביום ה- 6.9.2018, שוב לסניף בתל אביב לרכוש גלידה במשקל. פעם נוספת, נשקלה הגלידה יחד עם האריזה, אך ללא מכסה האריזה. העלות לקילו כאמור, עפ"י השילוט בסניף, היא 86 ₪ לק"ג. גם ברכישה זו, בחשבונית התשלום, לא מצוין משקל הגלידה הנרכש, למרות שהגלידה נשקלה בפועל במעמד הרכישה, בחשבונית לתשלום מצוין המחיר הסופי לתשלום בלבד. **שילמתי 41 ₪** כפי שנתבקשתי, ללא פירוט משקל הגלידה כאמור (חשבונית מס' 110143185).

מצ"ב חשבונית הרכישה מיום 6.9.2018, מסומן נספח י"ב.

18. שקלתי הגלידה, יחד עם האריזה, ללא המכסה. בבדיקה זו, משקל הגלידה כולל האריזה עמד על 0.467 ק"ג. משקל האריזה ללא המכסה הוא 19 גרם, כך שמשקל הגלידה הוא 0.448 ק"ג. על כן, היה על המשיבה 2, לחייב אותי בסכום של: 38.52 ₪ (לפי מחיר של 86 ₪ לק"ג). כך שהמשיבה 2, גבתה ממני **סכום של 2.48 ₪ ביתר**.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצולם, עת בוצעה בדיקת השקילה ומסומן כנספח יג'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

19. **בסה"כ גבו המשיבות ממני, ביתר ושלא כדין, סכום כולל של: 6.93 ₪.**

20. היה ברור לי כי המשיבות פועלות בניגוד לדין, ופניתי לייעוץ משפטי על מנת לברר זכויותיי בעניין. הובהר לי כי המשיבות אינה מקיימת הוראות הדין, ובעקבות התנהלות זו ביקשתי למצות את זכויותיי.

21. לאור כל האמור לעיל, ועל מנת למנוע הטעייה נוספת של צרכנים אחרים, אני סבור כי יש הכרח לנהל תובענה ייצוגית זו. במסגרת תובענה זו, יורה בית המשפט הנכבד למשיבות לחדול מלפעול בניגוד מוחלט להוראות הדין, לקיים את חובותיהן הקבועות בדין, לחדול מהטעיית לקוחותיהן וכמו כן לפצות את הקבוצה בעקבות התנהגותן זו.

22. לפיכך, הרי שאני סבור כי יש להעמיד את נזקי על מחירם של משקל האריזות במכפלת מחיר המוצר. לפיכך **נזקי הממוני יועמד על סך 6.93 ₪.**

23. עקב התנהלות הנתבעת, חשתי מרומה, כעוס ומתוסכל. התנהלותה של הנתבעת כלפי גרמה לי לנזק בלתי ממוני, בדמות עגמת נפש ופגיעה באוטונומיה. אני מעמיד את **הנזק הלא ממוני שנגרם לי, בסך של 5 ₪.**

24. עפ"י ייעוץ משפטי שקיבלתי, תביעה זו מקיימת באופן מובהק את התכלית לשמה נועד כלי התובענה הייצוגית. מלבדי, נפגע קהל צרכני גדול, המהווה קבוצה שניזוקה ע"י המשיבות. התובענה מעוררת שאלות משותפות של עובדה או משפט לכלל הציבור ולא רק למקרה שלי באופן פרטני. הנתבעות, הנן תאגידים פרטיים אשר פגעו בצרכנים רבים וגרמו להם לנזק קטן יחסית, של כמה שקלים בודדים או עשרות שקלים, אשר אינו מצדיק הגשת תביעה רגילה בגינו, אולם הנזק המצטבר לציבור הנפגעים הוא גדול, כפי שפורט לעיל. לפיכך, התובענה הייצוגית במקרה לפנינו, היא הדרך היעילה ביותר להכרעת התלוק, והיא מגשימה את התכלית של כלי התובענה הייצוגית.

25. אני מאמין בתום לב ובכנות, כי סיכויי התובענה להתקבל גבוהים ביותר הואיל והיא מבוססת על עובדות וראיות מוצקות.

26. עפ"י אומדנה שערכנו, וזאת בטרם קיבלנו נתונים כלשהם מהנתבעות, מספר חברי הקבוצה עומד על כ- 250,000 צרכנים.

27. תובענה זו עניינה הפרה בוטה ומתמשכת של הוראות החוק. הנתבעות הינן תאגידי פרטיים, אשר מודעות היטב להוראות החוק, בחרו לפעול בניגוד לדין באופן מכוון או לכל הפחות באופן רשלני, וכעניין של מדיניות, ובכך להתעשר שלא כדין על חשבוני.

1. בית המשפט מתבקש להורות לנתבעת:

א. לקבוע כי הנתבעות הפרו את הוראות הדין כמפורט בתביעה זו.

ב. כי על הנתבעות לפצות אותי ואת חברי הקבוצה בגין הנזקים שגרמו, הן נזקים ממוניים והן נזקים לא ממוניים, כמפורט בכתב התביעה.

סך הנזק המצטבר לקבוצה בתביעה ייצוגית זו מסתכם ב- 2,000,000 ₪.

2. זה שמי זו חתימתי ותוכן תצהירי זה אמת.

גיל פלדמן

אישור

אני, עו"ד אלי שמעוני, מאשר בזה כי ביום 6.11.18 הופיע בפני במשרדי, מר **גיל פלדמן** בעל ת.ז. **032562100**, אשר הזדהה בפני באמצעותה, ואחרי שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו בפניי וחתם עליה.

אלי שמעוני, עו"ד
מ.ר. 71166
טל: 09-8669556
פקס: 09-8663876
ali@eshimony-law.com

שם פרטי ומשפחה

א'

בבית המשפט השלום
הרצליה

ת.א. _____

בעניין: **גיל פלדמן ת.ז. 032562100**

באמצעות ב"כ עו"ד אלי שמעוני
רחוב מדינת היהודים 89, ת.ד. 4070, הרצליה 4676672
טל: 09-8669556 ; פקס: 09-8664476

(להלן: **"התובע"**)

-נגד-

ובעניין: **רוקט פיצה ופסטה בע"מ 514562503**
מ- נמל תל אביב, האנגר 9, תל אביב 6350600,
ומרחוב סוקולוב 27, הרצליה 4649734

(להלן: **"הנתבעת 1"**)

ובעניין: **י.ס פאפא בע"מ 513802165**
מ- נמל תל אביב, האנגר 9, תל אביב 6350600

(להלן: **"הנתבעת 2"**)

נושא התביעה: נזיקית, כספית

סכום תביעה אישית: 11.93 ₪.

כתב תביעה

התובע מתכבד בזאת להגיש לבית המשפט הנכבד תביעתו בגין נזקים ממוניים ושאינם ממוניים אשר נגרמו לו עקב מעשיהן, מחדליה ורשלנותן של הנתבעות.

פתח דבר

1. תמצית תובענה זו, עניינה בהפרה בוטה של הוראות הדין כאשר הנתבעות מוכרות מוצרי גלידה ואחרים, במשקל, הנארזים במקום, ללא הפחתת משקל האריזה מהמשקל הכולל תוך הטעיית הצרכן.

2. התובע רכש מספר פעמים, בסניפיה השונים של הנתבעות, גלידה במשקל, כאשר פעם אחר פעם, החשיבו הנתבעות את משקל אריזת המוצר בתמחור הכולל של המוצר. כך שעלות משקל האריזה, משתקללת כעלות משקלו של המוצר בתוכה.

3. המקרה שבפנינו מעלה תהיות מדאיגות לגבי התנהגותן של הנתבעות כלפי לקוחותיה. הצרכן, אינו יודע כי מוליכים אותו שולל וכי הוא משלם את המחיר העודף. שיני הגנת

הצרכן באו להגן על הצרכנים, עקב חוסר שוויון כלכלי ומקצועי. ומקרה זה, הינו מקרה קלאסי בו בתי המשפט נדרשים לקיים מטרתו של החוק:

> **"דיני הגנת הצרכן מבוססים על מספר הנחות יסוד, שהעיקריות בהן היא חוסר שוויון כלכלי ומקצועי של הצרכן – נחיתות מעשית, בלשון פשוטה – למול העוסק. חוסר שוויון זה גובע ממורכבות השוק המודרני, בו בולטים פערי המידע בין הצרכן לבין העוסקים, והעדר מומחיותו של הצרכן. במצב זה, זקוק הצרכן להגנה מיוחדת שתאזן את חוסר השוויון האמור".**
> (ע"א 7187/12 **עו"ד צמח נ' אל על נתיבי אויר לישראל** (להלן "**פס"ד צמח**").

4. כך למשל, בעוד שעוסקים אחרים, על פי דין, דואגים לקזז (בשיטות שונות) את משקל האריזה בחישוב עלות המוצר (הן כאשר אורזים מראש והן כאשר אורזים במקום), הרי שהנתבעות, אינן מקיימת את הוראות הדין ואינן שוקלות מוצריהן ללא משקל האריזה כנדרש בדין. כתוצאה מכך מטעות הנתבעות את ציבור הצרכנים ועושות עושר על חשבונם, ולכן נהיר כי התובענה הייצוגית שבפנינו הנה הדרך היעילה לאכוף על הנתבעות את הוראות הדין.

5. מהצילומים המצורפים לבקשת האישור דנן, ניתן לראות בבירור, מספר פעמים, ובתאריכים שונים, כי הנתבעות אינן שוקלות מוצריהן כנדרש בחוק, וזאת בלשון המעטה. ודוק, הנתבעות, עסק וותיק למכירת מוצרי גלידה ואחרים, פעם בשם המותג "Aldo" ופעם בשם "Coppa" ו/או בשמות עסקיים אחרים, משווקות את מוצריהן, באופן שיטתי מזה תקופה ממושכת, הן במתחם פיזי בנמל תל אביב, והן במתחם פיזי ברחוב סוקולוב בהרצליה, ויתכן אף במתחמים אחרים, תוך חישוב משקל האריזה כחלק ממשקל המוצר הנרכש, בניגוד גמור לנדרש בדין.

6. הנתבעות מודעות היטב לחובותיהן כאמור, אך בחרו להפר חובותיהן אלו על מנת להגדיל את היקף רווחיהן ולחסוך במשאביהן, תוך זלזול חמור בקהל הצרכנים ועשיית עושר על חשבונם.

7. אלו הפרות מרובות של הוראות הדין, אשר מחייבת התערבותו של בית המשפט הנכבד לאור התנהלותן זו של הנתבעות.

<u>פרטי הצדדים</u>

8. **התובע**, הנו אזרח ותושב ישראל, אשר רכש בחנות הנתבעות בהרצליה ובתל אביב, מספר פעמים, מוצרי גלידה שונים, במשקל עם אריזה.

9. **הנתבעת 1**, חברת רוקט פיצה ופסטה בע"מ (להלן: "**סניף הרצליה**" ו/או "**Coppa**", ו/או "**גלידריה**"), הנה חברה פרטית, המפעילה גלידריה, לכל הפחות, בהרצליה, ומוכרת מוצרי גלידה ואחרים, הן כפריטים בודדים והן במשקל.

10. **הנתבעת 2**, י.ס פאפא בע"מ (להלן: "**סניף תל אביב**" ו/או "**Coppa**", ו/או "**גלידריה**"), הנה חברה פרטית, המפעילה גלידריה, לכל הפחות, בנמל תל אביב, ומוכרת מוצרי גלידה ואחרים, הן כפריטים בודדים והן במשקל.

מצ"ב תמצית רשם החברות של הנתבעות, מסומן נספח ב'.

המסכת העובדתית

11. הנתבעות המשווקות/אורזות/מייצרות ומציגות למכירה מוצרי גלידה, רבים ומגוונים, חלקם נמכרים במשקל ואינם ארוזים מראש. הנתבעות משווקת מוצריהן ע"י חנויות פיזיות, ככל הידוע, בתל אביב ובהרצליה. יתכן וברשות הנתבעות סניפים נוספים ברחבי הארץ.

12. **הנתבעות אינן נוהגות, באופן שיטתי, לשקול את מוצרי הגלידה "נטו" כמתחייב בדין, אלא שוקלות את הממכר, יחד עם אריזת הגלידה, כמוצר הנשקל ונארז במקום אל מול הלקוח.**

13. נראה כי הנתבעות בחרו לעשות כך במתכוון, על מנת להגדיל רווחיהן ולמנוע ולהסתיר מקהל לקוחותיהן כי מוצריהן נשקלים יחד עם אריזתם, ומחיריהם של מוצרים אלו מחושבים כאשר משקל האריזה נכלל.

14. התובע נוהג לרכוש מדי פעם בפעם גלידה במשקל, לצריכתו האישית. ביום ה- 20.6.2018, רכש התובע 0.555 קילו גלידה בעלות **בסך של 44.96 ₪** מהנתבעת 1 (חשבונית מס' 120077159). התובע ראה, כי המוכר שוקל את הגלידה יחד עם האריזה (לא כולל מכסה האריזה), ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 81 ₪ לקילו (כפי שמחושב מחיר הגלידה).

מצ"ב צילום חשבונית הרכישה מיום 20.6.2018, מסומנת כנספח ג'.

15. התובע החליט לבדוק העניין, ושקל את המוצר יחד עם האריזה, ועמד על ההבדלים במשקל הגלידה ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר לתובע כי האריזה, לא כולל המכסה, שוקלת כ- 19 גרם. כך שהנתבעת 1 חייבה את התובע **בסכום של 0.85 ₪** יותר ממה שנדרש ברכישה זו.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצר והאריזה, מתוך סרטון הווידאו שצילם התובע, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח ד'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

16. לתובע, נראה מוזר כי המוכר בחנות הנתבעת 1, שוקל את אריזת המוצר יחד עם הגלידה אותה הזמין, ובכך מעלה את משקל המוצר שלא כדין. לכן, ביום 9.7.2018, ניגש התובע שוב, לרכוש גלידה במשקל מהנתבעת 1. ביום זה, רכש התובע 0.465 קילו גלידה **בסך כולל של 37.66 ₪** (חשבונית מס' 120083323). התובע ראה שוב, כי המוכר שוקל את הגלידה שרכש יחד עם האריזה (כולל מכסה האריזה), ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל

המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 81 ₪ לקילו (כפי שמחושב מחיר הגלידה שרכש התובע).

מצ"ב צילום חשבונית הרכישה מיום 9.7.2018, מסומן נספח ה'.

17. התובע שקל הגלידה יחד עם האריזה, ועמד על ההבדלים במשקל הגלידה ללא האריזה וללא מכסה האריזה. גם בבדיקה זו, התברר לתובע כי האריזה של שוקלת כ- 23 גרם. כך שהנתבעת 1 חייבה את התובע **בסכום של 0.86 ₪** יותר ממה שנדרש ברכישה זו.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם התובע, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח ו'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

18. לאחר שנדהם התובע מפעולותיה של הנתבעת 1, החליט לבצע רכישה נוספת לאחר מספר ימים, ולראות האם מדובר בשיטה. ביום 13.7.2018 רכש התובע 0.585 קילו של גלידה במשקל **בסך כולל של 47.39 ₪** (חשבונית מס' 120080934).

מצ"ב חשבונית הרכישה מיום 13.7.2018, מסומן נספח ז'.

19. התובע שקל הגלידה יחד עם האריזה (כולל המכסה), ועמד על ההבדלים במשקל ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר לתובע כי האריזה שוקלת כ- 23 גרם. כך שהנתבעת 1 חייבה את התובע **בסכום של 1.08 ₪** יותר ממה שנדרש ברכישה זו.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם התובע, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח ח'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

20. לאחר זמן מה, התברר לתובע, כי קיים סניף גלידריה נוסף, של Coppa, בנמל תל אביב המופעל ע"י חברת י.ס פאפא בע"מ (הנתבעת 2). ביום 5.9.2018, התובע ניגש לסניף לרכוש גלידה במשקל.

21. גם בסניף זה, הגלידה, נשקלת יחד עם האריזה, אך ללא מכסה האריזה. העלות לקילו, עפ"י השילוט בסניף, היא 86 ₪ לק"ג. בסניף זה, בחשבונית התשלום, בניגוד לדין, לא מצוין משקל הגלידה הנרכש, למרות שהגלידה נשקלה בפועל במעמד הרכישה, בחשבונית לתשלום מצוין המחיר הסופי לתשלום בלבד. התובע **שילם 45 ₪** כפי שנתבקש, ללא פירוט משקל הגלידה כאמור (חשבונית מס' 110143174).

מצ"ב השילוט על קיר הגלידריה בסניף בתל אביב, המציג את המחיר לקילוגרם גלידה, מסומן נספח ט'.

מצ"ב חשבונית הרכישה מיום 5.9.2018, מסומן נספח י'.

22. התובע, שקל הגלידה בביתו, יחד עם האריזה, ללא המכסה. בבדיקה זו, משקל הגלידה כולל האריזה עמד על 0.523 ק"ג. משקל האריזה ללא המכסה הוא 19 גרם, כך שמשקל הגלידה הוא 0.504 ק"ג. על כן, היה על הנתבעת 2, לחייב את התובע בסכום של: 43.34 ₪ (לפי מחיר של 86 ₪ לקילו). כך שהנתבעת 2, גבתה מהתובע **סכום של 1.66 ₪ ביתר.**

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם התובע, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח יא'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

23. שוב, על מנת לוודא, כי לא מדובר בטעות חד פעמי, אלא בשיטה, ניגש התובע, ביום ה-6.9.2018, שוב לסניף בתל אביב לרכוש גלידה במשקל. פעם נוספת, נשקלה הגלידה יחד עם האריזה, אך ללא מכסה האריזה. העלות לקילו כאמור, עפ"י השילוט בסניף, היא 86 ₪ לק"ג. גם ברכישה זו, בחשבונית התשלום, לא מצוין משקל הגלידה הנרכש, למרות שהגלידה נשקלה בפועל במעמד הרכישה, בחשבונית לתשלום מצוין המחיר הסופי לתשלום בלבד. התובע **שילם 41 ₪** כפי שנתבקש, ללא פירוט משקל הגלידה כאמור (חשבונית מס' 110143185).

מצ"ב חשבונית הרכישה מיום 6.9.2018, מסומן נספח יב'.

24. התובע, שקל הגלידה, יחד עם האריזה, ללא המכסה. בבדיקה זו, משקל הגלידה כולל האריזה עמד על 0.467 ק"ג. משקל האריזה ללא המכסה הוא 19 גרם, כך שמשקל הגלידה הוא 0.448 ק"ג. על כן, היה על הנתבעת 2, לחייב את התובע בסכום של: 38.52 ₪ (לפי מחיר של 86 ₪ לק"ג). כך שהנתבעת 2, גבתה מהתובע **סכום של 2.48 ₪ ביתר.**

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם התובע, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח יג'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

25. **בסה"כ גבו הנתבעות מהתובע ביתר ושלא כדין סכום כולל של: 6.93 ₪.**

26. לתובע היה ברור כי הנתבעות פועלות בניגוד לדין, ופנה לייעוץ משפטי על מנת לברר זכויותיו בעניין. לתובע הובהר כי הנתבעות אינה מקיימת הוראות הדין, ובעקבות התנהלות זו ביקש למצות את זכויותיו.

27. לאור כל האמור לעיל, ועל מנת למנוע הטעייה נוספת של צרכנים אחרים, התובע סבור כי יש הכרח לנהל תובענה זו. במסגרת תובענה זו, יורה בית המשפט הנכבד לנתבעות לחדול מלפעול בניגוד מוחלט להוראות הדין, לקיים את חובותיהן הקבועות בדין, לחדול מהטעיית לקוחותיהן וכמו כן לפצות את התובע בעקבות התנהגותן זו.

הטיעון המשפטי

עילות התביעה

הפרת סעיף 4(א) להוראות חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981

28. סעיף 4 (א). לחוק הגנת הצרכן מחיל חובה על עוסק לגלות לצרכן כל מידע או פגם מהותי בנכס שנרכש:

4. (א) עוסק חייב לגלות לצרכן –

(1) כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;

(2) כל תכונה בנכס המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;

(3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;

(ההדגשות אינן במקור).

29. בהוראות חוק אלו, מחויב העוסק, לגלות לצרכן אם המוצר (הנכס) אותו הוא רוכש מכיל פגם או תכונה המפחיתים מערכו של הנכס, כולל כל תכונותיו, כמו משקל ועוד...

30. כאמור, הנתבעות, במקרה זה, לא גילו לתובע, כי הן מחשיבות את משקל האריזה יחד עם משקל המוצר בחישוב מחירו של המוצר (הנכס).

31. בנוסף, הפרו הנתבעות הוראות סעיף 3 (א) לחוק הגנת הצרכן:

3. (א) לא יעשה עוסק, במעשה או במחדל (בסעיף זה – מעשה), בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, דבר העלול לפגוע ביכולתו של צרכן לקבל החלטה אם להתקשר בעסקה עמו, באופן שיש בו שלילה של חופש ההתקשרות של הצרכן או פגיעה מהותית בחופש ההתקשרות שלו (להלן – הפעלת השפעה בלתי הוגנת).

32. ברור כי מילוי חובת הגילוי, הינה חובה בסיסית ביחסים ובעיקר ביחסי הכוחות בין הצרכן לעוסק. חלה על הנתבעות החובה להודיע לתובע כי הוא משלם עבור תמורה שאינו מקבל.

33. לו עשו זאת הנתבעות, התובע היה מתקומם, ומתנהל בצורה מושכלת יותר עת יחליט לרכוש מוצרים שונים מהנתבעות. הרי כל בר דעת לא יהיה מוכן לשלם משקלה אריזת קלקר במחיר העולה כדי מחירה של גלידה איכותית.

<u>הפרת סע' 3 (7) לצו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון), תשנ"ט- 1988.</u>

34. אין ולא יכול להיות חולק כי על הנתבעות לסמן מוצרים ארוזים מראש, ומוצרים הנארזים במקום. סעיף 3 (7) לצו אף מבהיר כי את כמות המצרך, יש לציין את הכמות הנקייה – נטו, על האריזה:

"3. (7) כמות המצרך -

(א) הכמות תצויין ביחידות של מספר או ביחידות של אורך, שטח, נפח או משקל - הכל על פי השיטה המטרית;

(ב) בסוגי המצרכים המפורטים <u>להלן יכלול הסימון את הכמות הנקיה (נטו) של המצרך באריזה</u>, ביחידות משקל או ביחידות נפח;".

35. בהתנהלותן של הנתבעות כאמור, הן מפרות הוראות צו זה.

<u>הטעיה לפי סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן.</u>

36. העילה המרכזית הקבועה בחוק הגנת הצרכן היא עילת ההטעיה. הוראת סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן קובעת:

> **"(א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת <u>לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה</u> – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); ..." (ההדגשה לא במקור- הח"מ).**

37. מעשיהן של הנתבעות עולים כדי הטעייה הצרכן בעניין מהותי בעסקה, לרבות לעניין טיב ומהות הנכס, ולרבות לעניין מרכיביו. הנתבעות מטעות ביודעין ובכוונת מכוון את קהל הצרכנים בכך שמחשיבות את משקל האריזה יחד עם משקלו של המוצר, בניגוד גמור לדין, ובכך עושות עושר על חשבונם. ברור לכל, כי מידתו ומשקלו של המוצר, כולם מהותיים ואף מוגדרים ככאלה בחוק הגנת הצרכן.

38. מצג כוזב בעניין מהותי תכליתו להטעות. בפועל, מטעות הנתבעות את קהל לקוחותיהן, גובות מהם ביתר, ביודעין, ותוך הולכת שולל.

39. בכך ששקלו הנתבעות את משקל האריזה יחד עם המוצר, בניגוד למתחייב בדין, מנעו הנתבעות מהתובע לערוך השוואה נכונה למוצרים אחרים. הדבר עולה גם כדי פגיעה בתחרות הוגנת, שכן עוסקים אחרים של מזון מקפידים הוראות החוק.

40. מן המפורסמות הוא כי תכליתו של חוק הגנת הצרכן היא להעניק הגנה מוגברת לצרכן. מטרת החוק היא לקבוע כללי משחק הוגנים בין העוסק, שלו מעמד עדיף, הן מבחינה כלכלית והן מבחינת הידע שברשותו, לבין הצרכן. על תכליתו של חוק הגנת הצרכן עמדה כב' השופטת שטרסברג-כהן בע"א 1977/97 **ברזני נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ**, פ"ד נה(4) 584 (להלן: "**עניין ברזני**"):

> **"החוק בא להשליט אורחות התנהגות על המגזר העסקי ולקבוע כללי משחק הוגנים ביחסים שבין הצרכן לעוסק. החוק בא להבטיח כי העוסק לא ינצל את מעמדו הכלכלי העדיף על-מנת להתעשר שלא כדין על חשבונו של הצרכן".**

41. עוד על עניין זה עמד כב' בית המשפט העליון בע"א 10085/08 **תנובה- מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תאופיק ראבי** (פורסם בנבו, 2011) (להלן: "**עניין תנובה**"), בדברים כאילו נאמרו ממש לענייננו:

> **"נקודת המוצא של דיני הגנת הצרכן היא כי קיים חוסר איזון מובנה בעסקה צרכנית הנערכת בין גוף כלכלי, לעתים גדול ורב זרועי, או אפילו בין סוחר קמעונאי רגיל לבין הצרכן הבודד (בהנחה שאין לו יתרון-גודל של צרכנות מאורגנת). לפיכך איחר המחוקק אוכלוסיית צרכנים זו כאוכלוסייה שיש לספק לה הגנה מוגברת בחקיקה ולהבטיח כי העוסק, שבידו יתרונות של מידע ויכולת כלכלית, לא ינצל את יתרונותיו לרעה להפקת רווחים קלים על חשבון הצרכן, תוך הטעייתו בעניינים מהותיים הנוגעים לטיב העסקה".**

42. הנתבעות, עתירות אמצעים, המחזיקות באמתחותיהן עובדים, יועצים, ובעלי מקצוע אחרים, ניצלו את כוחן והידע העדיף שלהן על פני קהל הצרכנים, על מנת להטעות אותם, והכל כדי להפיק רווחים ו/או להימנע מהוצאות על חשבונן בניגוד לדין.

43. הנתבעות מעוולות במעשה ברור, בכך ששוקלות את מוצריהן הנמכרים על ידה יחד עם אריזתם בניגוד לתקנות ולחוק ובכך גורמת להטעיית הצרכן. וזאת כשהצרכן רוכש מוצר וסובר כי ביצע קנייה נבונה, אך למפח נפשו מתברר כי הקנייה אשר ביצע אינה כך. הטעייה זו, של התובע, הייתה נמנעת, לו היו טורחות הנתבעות לבצע שקילה נכונה וחיוב נכון על פי מה שנרכש נטו.

44. יצוין לעניין זה כי, הלכה היא שלצורך הקמת עילת ההטעיה לפי חוק הגנת הצרכן, בניגוד לעילה חוזית, אין דרישה כי הצרכן הטוען להטעיה טעה בפועל. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בת"צ 55543-12-11 **דלית מזיב ובסקי נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ** (פורסם בנבו, 2012):

> **"אין דין עילת ההטעיה לפי דיני החוזים כדינו של איסור ההטעיה על-פי <u>חוק הגנת הצרכן</u> .בעוד שבדיני החוזים על-מנת שתתגבש עילת ההטעיה נדרש כי הצד הטוען להטעיה אכן טעה ובשל טעותו זו התקשר בחוזה. הרי שהאיסור מכוח <u>חוק הגנת הצרכן</u> רחב יותר והוא חל על כל דבר <u>העלול להטעות צרכן</u>". (ההדגשה אינה במקור- הח"מ).**

45. יודגש, כי באמצעות ההטעיה בה נקטו הנתבעות, גרמו לתובע, הפסדים כלכליים ותחושה קשה של רמייה.

<u>הפרת סעיפים 6, 11 ו- 20 לחוק המכר, תשכ"ח-1968</u>

46. סעיף 6 לחוק המכר, קובע חובת תום לב בקיום חוזה מכר:

> **תום-לב**
>
> **6. חיוב הנובע מחוזה מכר יש לקיימו בדרך מקובלת ובתום-לב; והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מן החוזה.**

47. בסעיף 11 לחוק המכר, נקבע כי מוכר שלא יקיים חיוביו על פי חוק המכר, אם מסר לקונה כמות קטנה מהמוסכם:

> אי התאמה
>
> 11. המוכר לא קיים את חיוביו, אם מסר —
>
> (1) רק חלק מהממכר או כמות גדולה או קטנה מן המוסכם;
>
> (2) נכס שונה או נכס מסוג או תיאור שונה מן המוסכם;
>
> (3) נכס שאין בו האיכות או התכונות הדרושות לשימושו הרגיל או המסחרי או למטרה מיוחדת המשתמעת מן ההסכם;
>
> (4) נכס שמבחינת סוגו, תיאורו, איכותו או תכונותיו אינו מתאים לדגם או לדוגמה שהוצגו לקונה, זולת אם הוצגו ללא קבלת אחריות להתאמה;

(5) נכס שאינו מתאים מבחינה אחרת למה שהוסכם בין הצדדים.

48. בנוסף, סעיף 20 לחוק המכר, קובע כי מחיר מוצר הנקבע על פי משקל, יחושב על פי המשקל הנקי שלו, ללא תוספת וללא משקל האריזה:

חישוב המחיר

20. (א) לא הוסכם על המחיר או על דרך קביעתו, ישולם המחיר הראוי.

(ב) נקבע המחיר לפי משקל, יחושב לפי המשקל הנקי.

49. הנה ראה בענייננו, הנתבעות לא עמדו באף אחת מהוראות החוק שלעיל, עת חישבו את משקל האריזה במחיר המוצרים שמכרו לתובע. בכך מפרות הנתבעות, ברגל גסה את הוראות חוק המכר, הקובע מפורשות כי מחיר הנקבע לפי משקל, יחושב על פי משקלו הנקי של המוצר. כמו כן, הנתבעות מפרות את חובתן לקיים את חוזה המכר, ואת חובתן לפעול בתום לב.

עשיית עושר ולא במשפט

50. סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט- 1979 קובע:

> "מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה".

51. שלושה יסודות קובע הסעיף להתגבשות עילת עשיית עושר המתקיימים בענייננו: התעשרות- הפקת רווח; מאדם אחר; שלא כדין.

52. בענייננו מתקיימים כל יסודות העילה – הנתבעות ביקשו להסתיר מקהל הצרכנים מידע מהותי אשר גרם להן לרווח ופגע בצרכנים, ובכך התעשרו על חשבונו של התובע, וזאת תוך הפרת הוראות הדין, כפי שפורט לעיל בהרחבה.

53. הנתבעות, בהתנהגותן ובמעשיהן הפסולים, מפיקות טובת הנאה כספית תוך שהן מתעשרות על חשבון התובע המשלם ממיטב כספו עבור מוצר הכולל את משקל האריזה, שאמור להיות מופחת ממחיר המוצר. בכך מתעשרות הנתבעות שלא כדין על חשבון התובע שמשלם עבור מוצרים נטו ובפועל מחויב גם על משקל האריזה במחיר המוצר. נטילת רווחים לא חוקיים אלה של הנתבעות והשבתם לתובע שעל גבם התעשרו הנתבעות שלא כדין הינה אחת ממטרותיה של תביעה זו.

54. התובע סבור כי יש ליטול מידי הנתבעות את הרווחים הלא חוקיים שגבו מהתובע שלא כדין.

הפרת חובה חקוקה

55. סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת הנזיקין**") קובע:

"(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני".

56. בית המשפט העליון קבע בע"א 145/80 **שלמה ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש**, פ"ד לו(1) 113 (להלן: "**עניין ועקנין**"), כי קיימים חמישה יסודות לעוולת הפרת חובה חקוקה: (א) חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק; (ב) החיקוק נועד לטובתו של הניזוק; (ג) המזיק הפר את החובה המוטלת עליו; (ד) ההפרה גרמה לניזוק נזק; (ה) הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק.

כל היסודות האמורים מתקיימים בעניינו. הנתבעות הפרו מספר חובות ואיסורים המוטלים עליהן מתוקף תקנות וחוקים שונים, כפי שפורט לעיל בהרחבה, החיקוק נועד לטובת הניזוקים, במקרה זה קהל הצרכנים של הנתבעות, הנתבעות הפרו את החובות המוטלות עליהן, וההפרה גרמה ללקוחותיהן לנזק ממוני מאותו סוג אליו התכוון החיקוק – כאמור.

<u>הפרת חובת תום הלב לפי סעיפים 12 ו- 39 לחוק החוזים (חלק כללי).</u>

57. לתובע עילות תביעה נוספות מכוח הוראות חוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג- 1973 (להלן: "**חוק החוזים**").

58. מערכת היחסים בין העוסק לבין הצרכן הינה מערכת יחסים אשר יש בה משום הצעה וקיבול המשתכללים לידי הסכם, עת מבצע הצרכן רכישה של מוצר המשווק ע"י הנתבעות.

59. ואולם, מערכת יחסים זו כפופה לעקרון תום הלב, המשתרע משלב ההצעה לרכישת המוצר ועד לשלב שלאחר רכישתו בפועל. לאמור: הנתבעות חייבות להביא בפני הצרכן את נתוני האמת ברכישת מוצרים ולקיים את מלוא חובותיהן על פי דין, בכדי למנוע את הטעייתו של הצרכן.

60. בהתנהלותן, הפרו הנתבעות את החובה הקבועה בסע' 12 לחוק החוזים לנהל מו"מ בתום לב. תוצאות הפרת חובת תום הלב מביאות לידי בטלות ההסכם ומזכות את הנפגע בפיצויים מהצד אשר נהג בחוסר תום לב. רוצה לומר: אין די בכך שלצרכן יש זכות לביטול

העסקה, אלא שיש לו זכות לתבוע פיצוי בשל העובדה כי הנתבעות נהגו כלפיו בחוסר תום לב.

61. בהתאם לדעתו של המלומד, פרופ' סיני דויטש, (פרופ' סיני דויטש, **דיני החוזים הצרכניים מול דיני החוזים המסחריים**, עיוני משפט כג, תש"ס, בעמ' 659), יש להתייחס לחוזים צרכניים בצורה המטילה חבות גדולה יותר על העוסק, כיוון שמתקיימת מערכת יחסים לא שוויונית בין העוסקת לבין הצרכן חסר הידע והמידע, כדלקמן:

> **"דיני החוזים הכלליים מופעלים בצורה ליברלית יותר כאשר הרוכש הוא צרכן והצד האחר הוא עוסק מסחרי, לענייננו נסתפק בדוגמאות מספר. חובות תום הלב בכריתת חוזה (סעיף 12 לחוק החוזים הכללי), ובביצועו (סעיף 39 לחוק) חלים על כל החוזים. יחד עם זאת, קיים סיכוי לתחולה רחבה יותר של חובות אלה כאשר הלקוח הוא צרכן. במקרים אלה חובת תום הלב של המוכר המסחרי רחבה יותר מאשר במקרים בהם הרוכש הוא איש עסקים שרכש נכס למטרות מסחריות.**
>
> **חובת הגילוי בסעיף 15 סיפא לחוק החוזים רחבות יותר בחוזים צרכניים מאשר בחוזים עסקיים... כאשר הלקוח הוא צרכן מתבקשות חובות גילוי רחבות יותר מכוח הנסיבות והנוהג".**

<u>עוולת הרשלנות</u>

62. התובע סבור כי התנהלותן של הנתבעות כפי שפורט בהרחבה בבקשה זו, היא לכל הפחות רשלנית, ואף חמורה מכך.

63. סעיפים 36-35 לפקודת הנזיקין מגדירים את עוולת הרשלנות כדלקמן:

> **"35. עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות – הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם**
>
> **36. החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף".**

64. עוולת הרשלנות מורכבת משלושה יסודות: קיום חובת זהירות; הפרת חובת הזהירות; וגרימת נזק. (ראה עניין ועקנין).

65. ברור לחלוטין כי לנתבעות קיימת חובת זהירות כלפי קהל לקוחותיהן, הצרכנים. הנתבעות לא קיימו חובתן שבדין לחשב מחירי המוצר על פי משקלו נטו. התנהלות זו של הנתבעות פוגעת ביכולתם של הצרכנים לבצע רכישה מושכלת ומסבה להם נזקים וחיסרון כיס. הנתבעות, ברשלנותן, נמנעו מלבצע פעולות פשוטות, כפי שמחייבה הדין, שנועדו למנוע נזקים אלו.

66. סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן, מגדיר עוולות עפ"י חוק הגנת הצרכן כעוולות נזיקיות.

<u>הסעדים המבוקשים</u>

67. לבית המשפט הנכבד מסורה סמכות רחבה לקבוע מהו הסעד הראוי אותו יש להעניק לתובע במקרה של הפרת הוראות הדין. עמד על כך כב' השופט בדימוס חשין ברע"א 6339/97 **רוקר נ' סלומון**, פ"ד נה(1) 199:

> **"אכן, הסעד אינו אלא טפל לזכות, ובמקום שיש זכות יש סעד *ubi jus ibi remedium*. בראשית שומה עליו על בית-משפט לקבוע אם שמעון מחזיק בזכות, ואם הפר ראובן את זכותו של שמעון. משקבע כך, ולאחר שמיעת טיעוניהם של בעלי-הדין, אין-רץ בית-המשפט אל מחסן הסעדים ונוטל הוא מעל למדפים את הסעד הראוי כי יינתן, לדעתו, לתובע".**

א. <u>סעד הצהרתי וצו עשה</u>

68. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו הצהרתי כנגד הנתבעות הקובע כי הנתבעות הפרו את הוראות הדין, כפי שפורט בבקשה זו, וכי הפרו חובותיהן כלפי התובע.

ב. <u>סעד כספי</u>

69. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן סעד לתובע, בהתבסס על נזקו האישי של התובע ועל נסיבות העניין. נזקו של התובע מורכב הן מנזק ממוני והן מנזק לא ממוני, כפי שיפורט להלן.

<u>ב.1 נזק ממוני</u>

70. התובע יטען כי בשל החשבת משקל האריזה במשקלו של המוצר, הוטעה התובע ולא היה ביכולתו להתחקות אחר טיבם ומהותם של מוצרי הנתבעות, ולפעול ע"פ החלטה צרכנית מושכלת.

71. המדובר בפרטים מהותיים שהסתרתם מובילה לפער גדול בין ציפייתו של הצרכן ובין מצב הדברים בפועל וערכם האמיתי של המוצרים בעיניו.

72. לפיכך, ומכיוון שהתובע בכל זאת צרך את המוצרים, הרי שהוא סבור כי יש להעמיד את נזקו על מחירם של משקל האריזות במכפלת מחיר המוצר. לפיכך **<u>נזקו הממוני יועמד על סך 6.93 ₪.</u>**

ב.2. <u>פגיעה באוטונומיה – נזק לא ממוני</u>

73. עקב התנהלות הנתבעות, חש התובע מרומה, כעוס ומתוסכל.

74. מה שמגביר את תחושות התסכול והכעס, הנו ניצול בורותם בחוק לקוחות הנתבעות, והטעיה מהותית וברורה. מכעיס עוד יותר, כי בעלות פעוטה, ובמאמץ קטן, הנדרש בחוק, ניתן למנוע עוולה זו כלפי לקוחות הנתבעות. כל זאת במטרה לעשות רווח כספי על חשבון אותם צרכנים שלא כדין.

75. ע"י התנהלות הנתבעות כלפי התובע, שללו מהתובע את היכולת לקבל החלטה מושכלת, ובכך פגעו באוטונומית הרצון החופשי שלו.

76. בית המשפט העליון הכיר זה מכבר בראש נזק של פגיעה באוטונומיה, במסגרת תובענה ייצוגית – ראה ע"א 1338/97 **תנובה מרכז שיתופי לשווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ** נ' ראבי, פ"ד נז(4) 673 :

> **"אינני סבורה שעלינו לקבוע כי רק נזק ממוני יכול להצדיק תביעה ייצוגית. לתובע נגרם לכאורה נזק לא ממוני שאינו עניין של מה בכך, ודי בכך כדי להכשיר את תביעתו כתביעה ייצוגית".**

77. כאמור, התנהלותן של הנתבעות כלפי התובע גרמה לו לנזק בלתי ממוני, בדמות עגמת נפש ופגיעה באוטונומיה.

78. התובע יעמיד את הנזק הלא ממוני שנגרם לו **<u>בסך של 5 ₪.</u>**

<u>אחרית דבר</u>

79. תובענה זו עניינה הפרה בוטה ומתמשכת של הוראות החוק כאמור לעיל.

80. בשורת פסיקות, העלה בית המשפט על נס את חשיבות "האכיפה האזרחית" של חוקי הגנת הצרכן על רשתות השיווק. לעניין חשיבות אכיפת החוק על עוסקים באמצעות תובענות ייצוגיות, ראה דברי כבוד השופט אליקים רובינשטיין ברע"א 03/0673 **אירית שמש נ' פוקצ'טה** בע"מ (פורסם בנבו) :

> **"אכן, הרשויות צריך שיעשו מלאכתן כפי שהטיל עליהן המחוקק בפיקוח ובאכיפה. ואולם, כבדותה ואיטיותה של פעולת הרשויות מצדיקה לפתוח פתח ל"אכיפה אזרחית", כך שהאזרח האכפתי...יוכל להשפיע אף הוא לתקנת הרבים".**

81. דומה כי אין לך מקרה שבו נחוצה אכיפה אזרחית יותר מהמקרה שלפנינו, זאת עקב העובדה כי רשויות האכיפה מנועות מלבצע אכיפה של הוראות הגנת הצרכן, בשל כשל חקיקתי ו/או משאבים מתאימים, ובכך נוצר עוול לציבור הרחב.

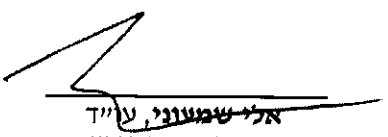
82. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לעשות שימוש בסמכותו ולהורות כדלקמן :

א. לקבוע כי הנתבעות הפרו את הוראות הדין כמפורט בבקשה זו.

ב. ליתן צווים כנגד הנתבעות כמפורט בבקשה זו ולהורות כי על הנתבעות לפצות את התובע בגין הנזקים שגרמו לו, הן נזקים ממוניים והן נזקים לא ממוניים.

83. עוד מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק הוצאות ושכ"ט ראויים לתובע ולבא כוחו.

84. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית לדון בתובענה, שכן הנתבעות פועלות בתחום השיפוט של בית משפט נכבד זה, והסמכות העניינית לדון בתובענה לאור סכום התביעה.

אלי שמעוני, עו"ד
בא כוח התובע

ב'

מידע ושרותים מקוונים

ניתן לחפש לפי מספר תאגיד או שם תאגיד. המידע כאמור, ניתן ללא עלות וכשירות לציבור. מידע זה עלול להיות חסר, בלתי מדויק או בלתי מעודכן.
לבירור המידע והדיווחים שהוגשו לרשם החברות או לרשם השותפויות כנדרש בחוק, לרבות לעניין כתובת החברה/השותפות, יש לעיין במיקוד התאגיד (שירות בתשלום)

שם חברה | מספר חברה 514562503 | אתר

תוצאות חיפוש - מספר חברה: 514562503

מספר תאגיד	שם תאגיד	סוג חברה	סטטוס תאגיד	סיבת סיום	תאריך סיום
514562503	רוקט פיצה ופסטה בע"מ	ישראלית	פעילה	מפרה	2016

פרטי תאגיד

שם בעברית: [redacted]

שם באנגלית: ROQUETTE PIZZA & PASTA LTD

תאריך התאגדות: 23/01/2011

תיאור חברה:

מטרת החברה: לעסוק בכל עיסוק חוקי

חברה ממשלתית: לא | **מגבלה:** מוגבלת

חובות אגרה: יש | **אגרת 2018:** 1488.00 ש"ח לתשלום עד 31/12/2018

כתובת

יישוב: תל אביב - יפו | **רחוב:** נמל תל אביב | **מספר:** 0 | **מיקוד:** 6350600 | **ת.ד.:** | **ארץ:** ישראל |

אצל: הנגר 9

פעולות נוספות

סטטוס פניות לרשם | אחזור אישור תשלום | סכומים לתשלום

הזמנת מסמכים | הפקת נסח חברה | הזמנת דיוק

1 - 1 מתוך 1 פריטים

מידע ושרותים מקוונים

ניתן לחפש לפי מספר תאגיד או שם תאגיד. המידע כאמור, ניתן ללא עלות וכשירות לציבור. מידע זה עלול להיות חסר, בלתי מדויק או בלתי מעודכן.
לבירור המידע והדיווחים שהוגשו לרשם החברות או לרשם השותפויות כנדרש בחוק, לרבות לעניין כתובת החברה/השותפות, יש לעיין במיקוד התאגיד (שירות בתשלום)

שם חברה | מספר חברה 513802165 | אתר

תוצאות החיפוש כבר מוצגות

תוצאות חיפוש - מספר חברה: 513802165

מספר תאגיד	שם תאגיד	סוג חברה	סטטוס תאגיד	סיבת סיום	תאריך סיום
513802165	י.ס. פאסא בע"מ	ישראלית	פעילה		2017

פרטי תאגיד

שם בעברית: י.ס. פאסא בע"מ

שם באנגלית:

תאריך התאגדות: 23/02/2006

תיאור חברה:

מטרת החברה: לעסוק בכל עיסוק חוקי

חברה ממשלתית: לא | **מגבלה:** מוגבלת

חובות אגרה: יש | **אגרת 2018:** 1488.00 ש"ח לתשלום עד 31/12/2018

כתובת

יישוב: תל אביב - יפו | **רחוב:** נמל תל אביב | **מספר:** 9 | **מיקוד:** 6350638 | **ת.ד.:** | **ארץ:** ישראל |

אצל: נמל תל אביב האנגר

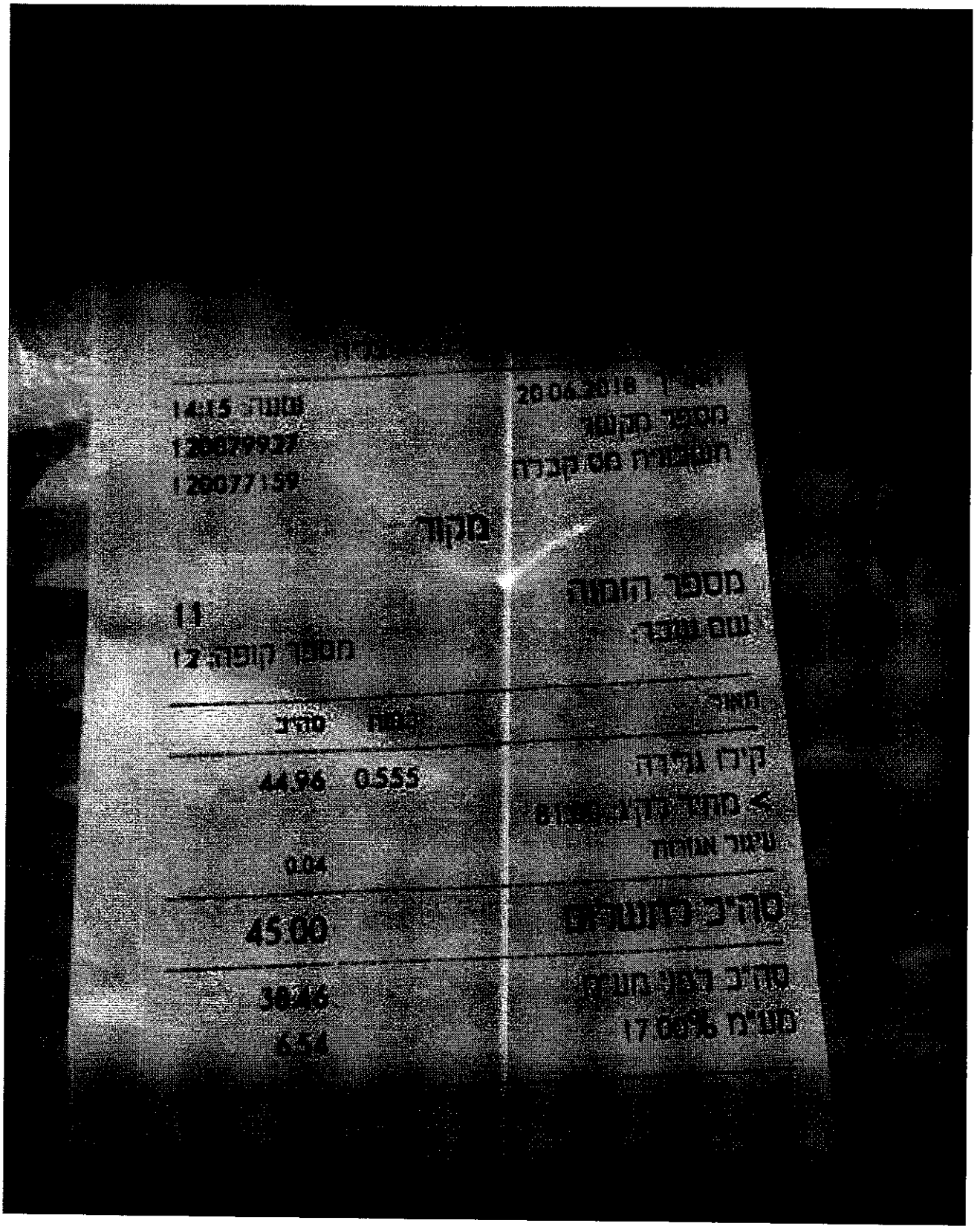
פעולות נוספות

סטטוס פניות לרשם | אחזור אישור תשלום | סכומים לתשלום

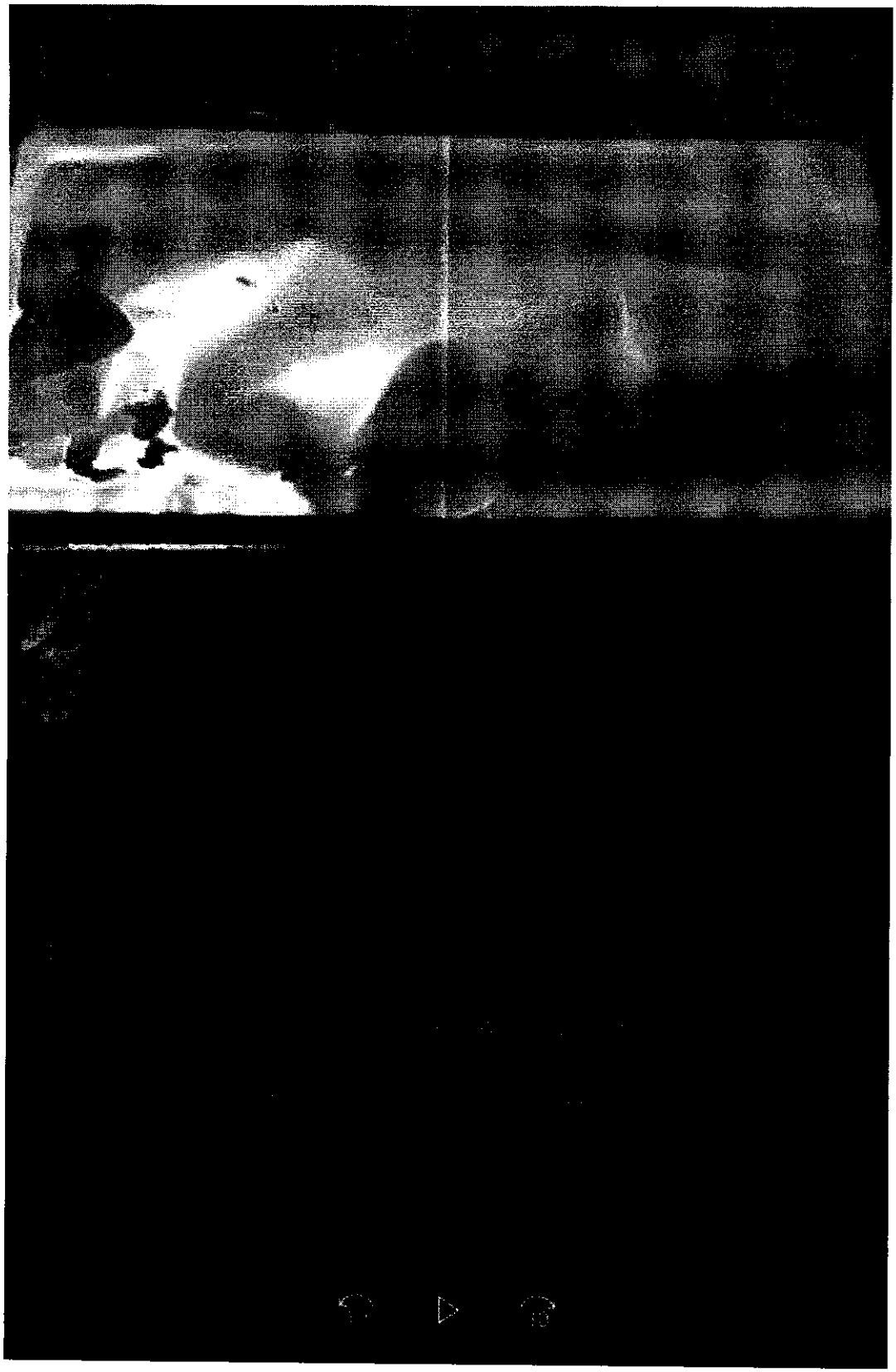
הזמנת מסמכים | הפקת נסח חברה | הזמנת דיוק

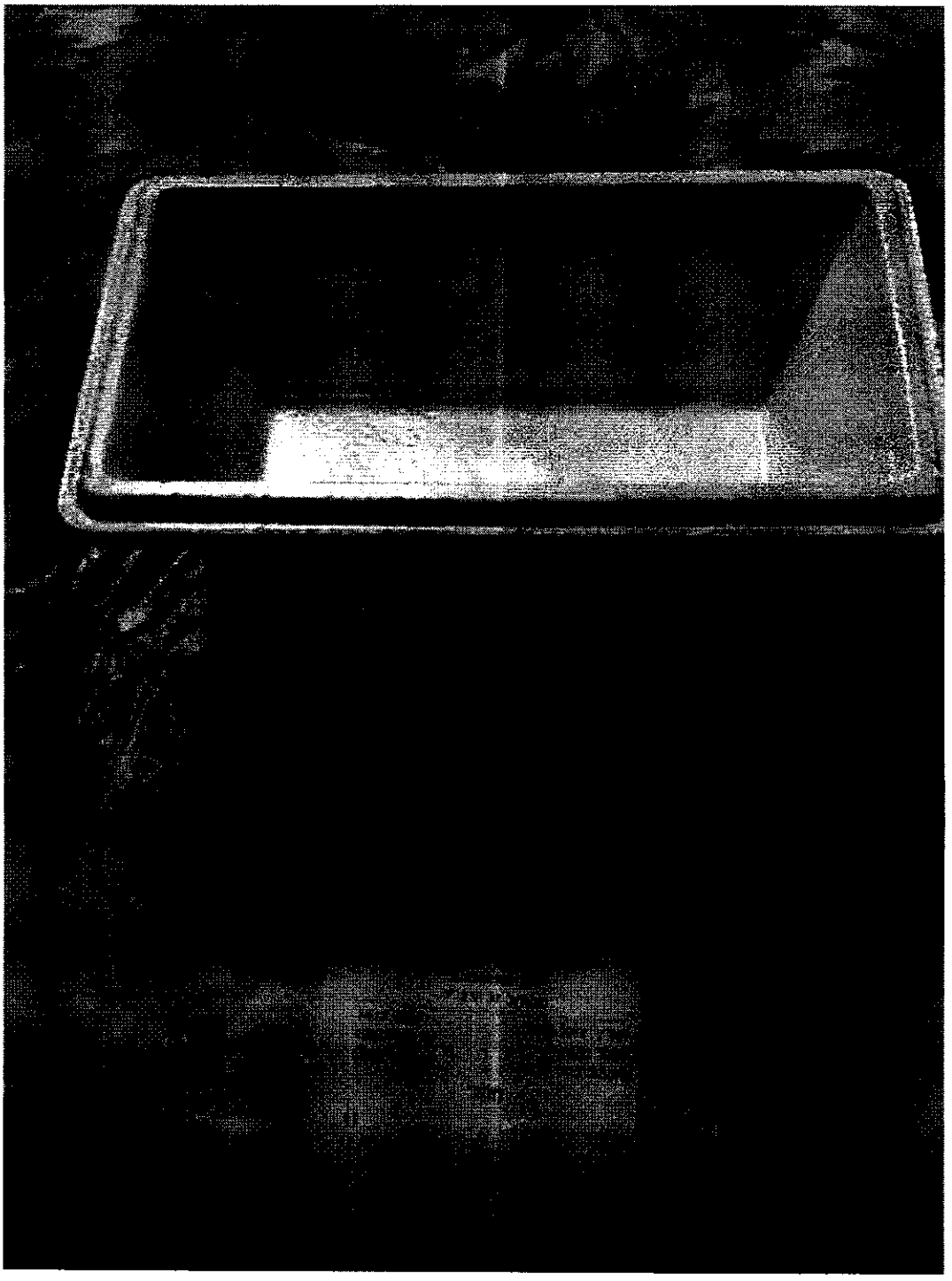
1 - 1 מתוך 1 פריטים

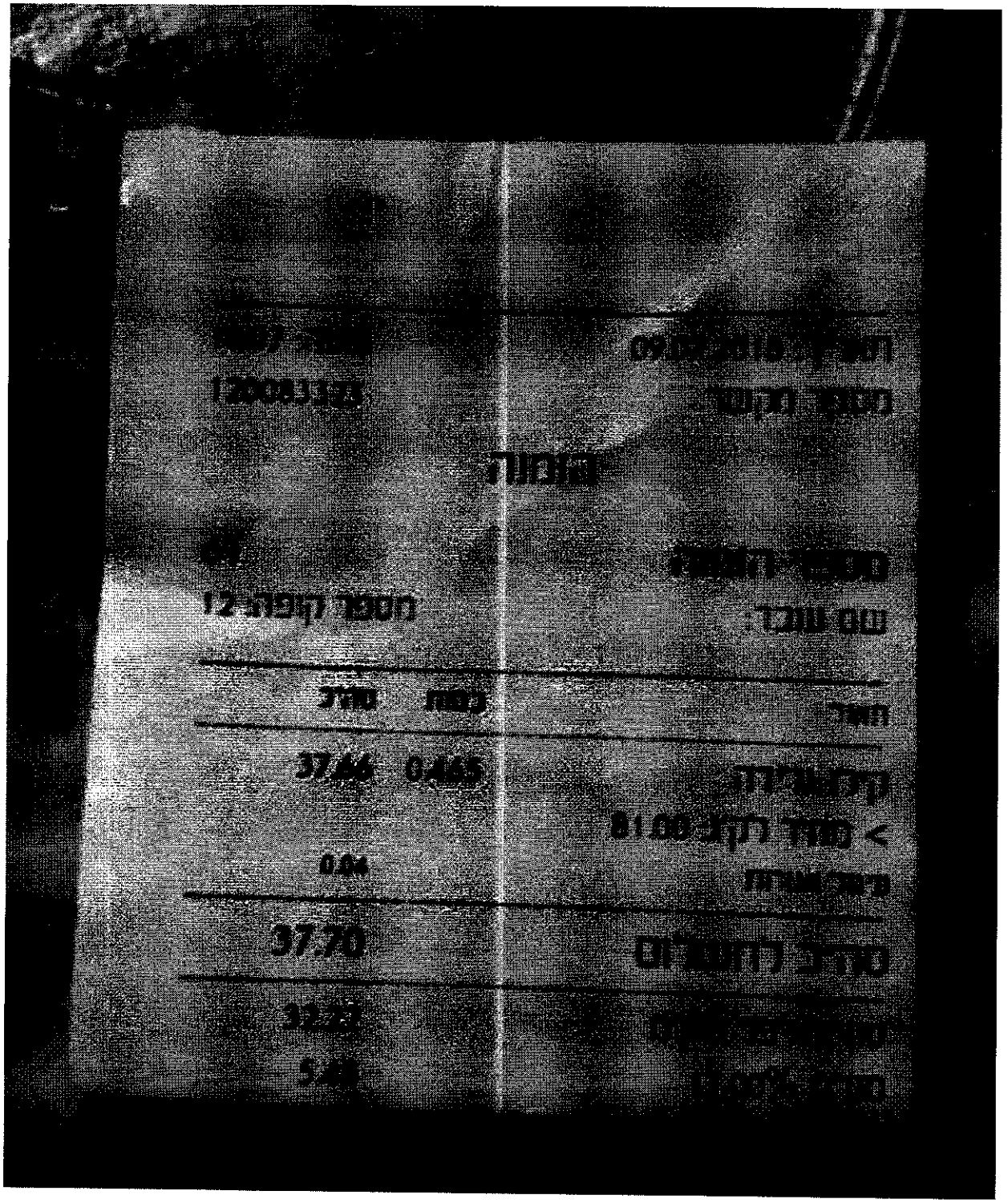
ג'

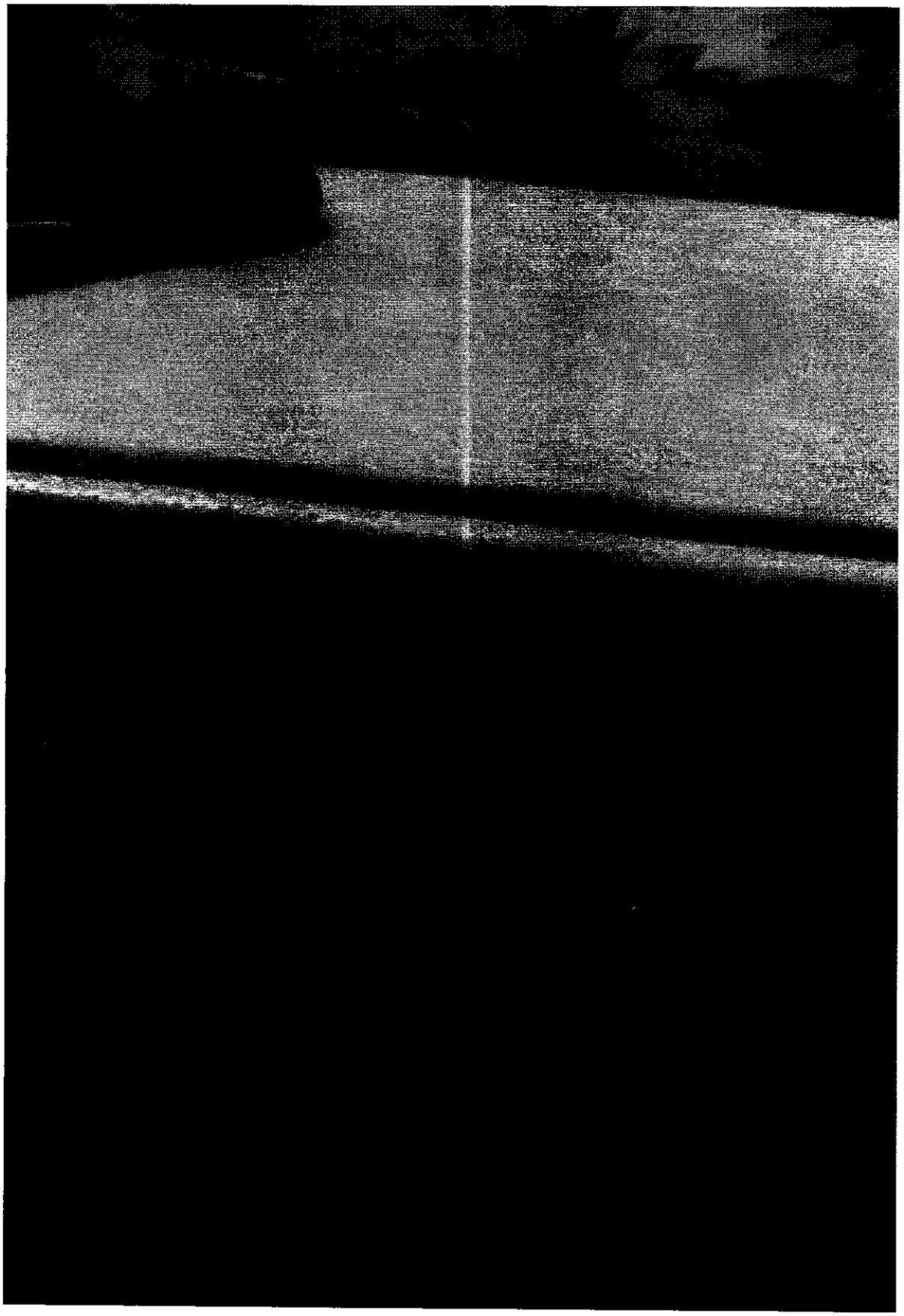

20.06.2016
מספר הקופה
השעה
14:15
1.20079927
1.20077159
מקור
מספר הזמנה
שם השרת
11
מספר קופה 12
תאור
כמות
סה"כ
קינוח גלידה
44.96
0.555
0.04
45.00
סה"כ ביניים
סה"כ כולל מעמ
38.46
6.54

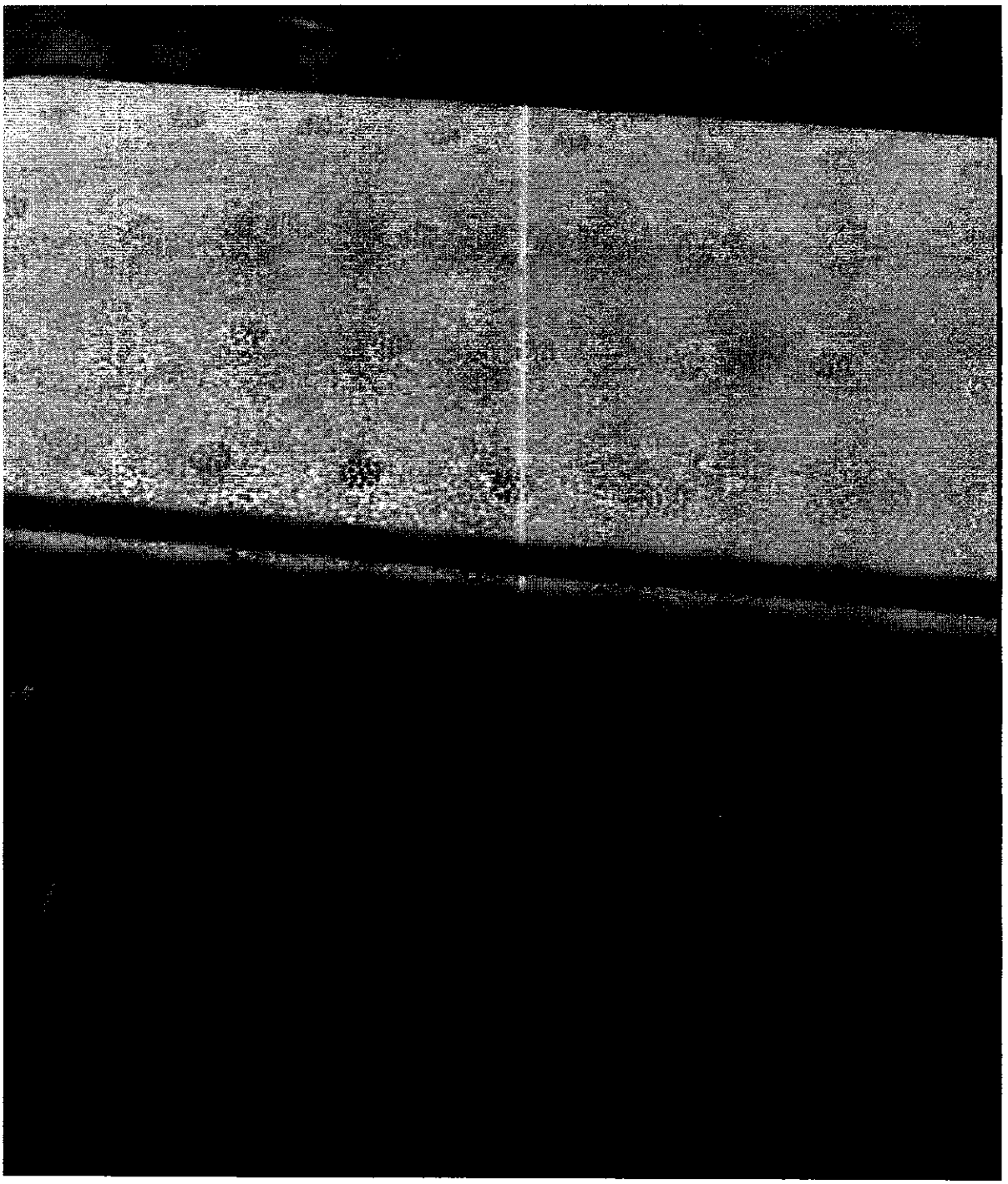
17

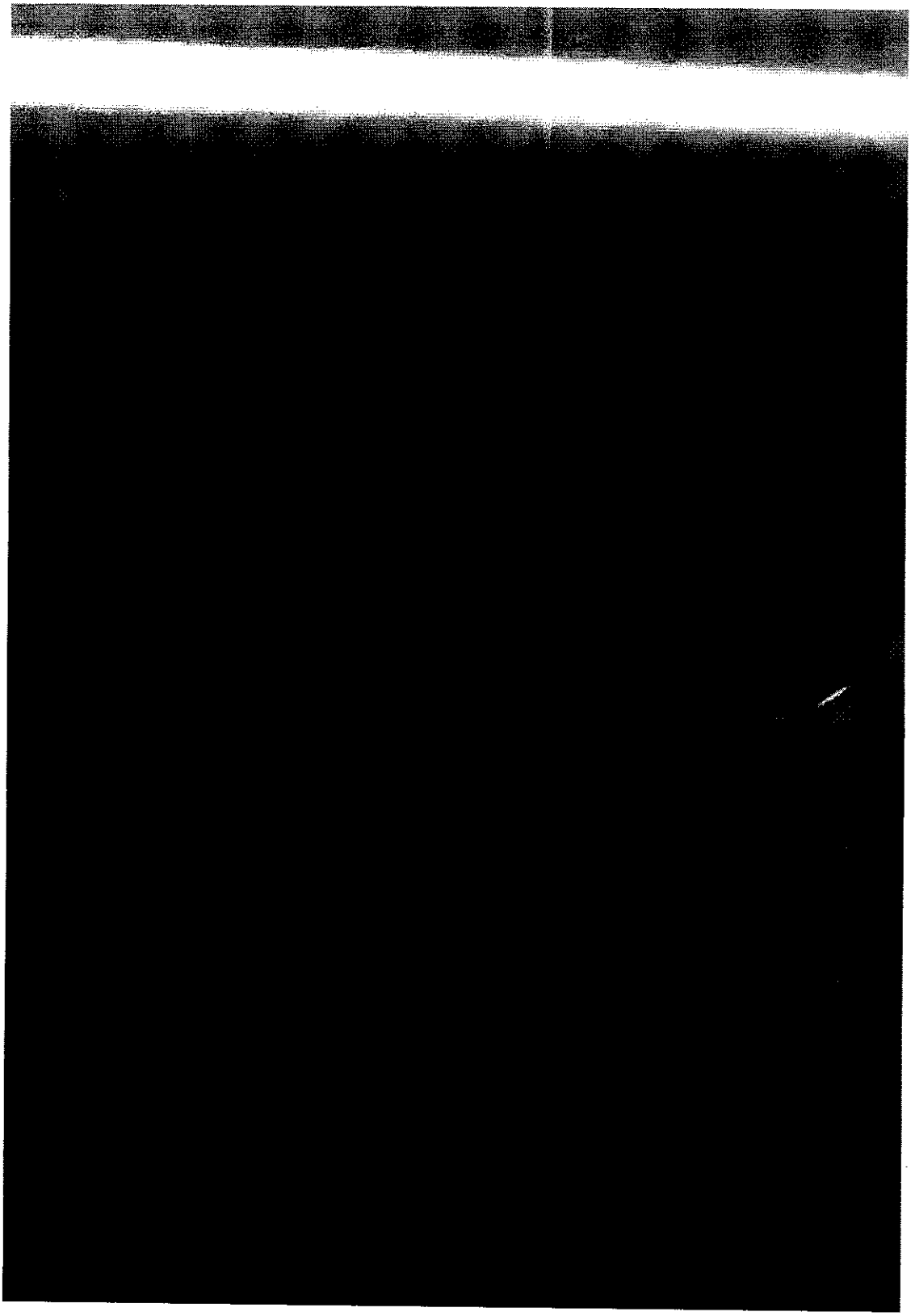

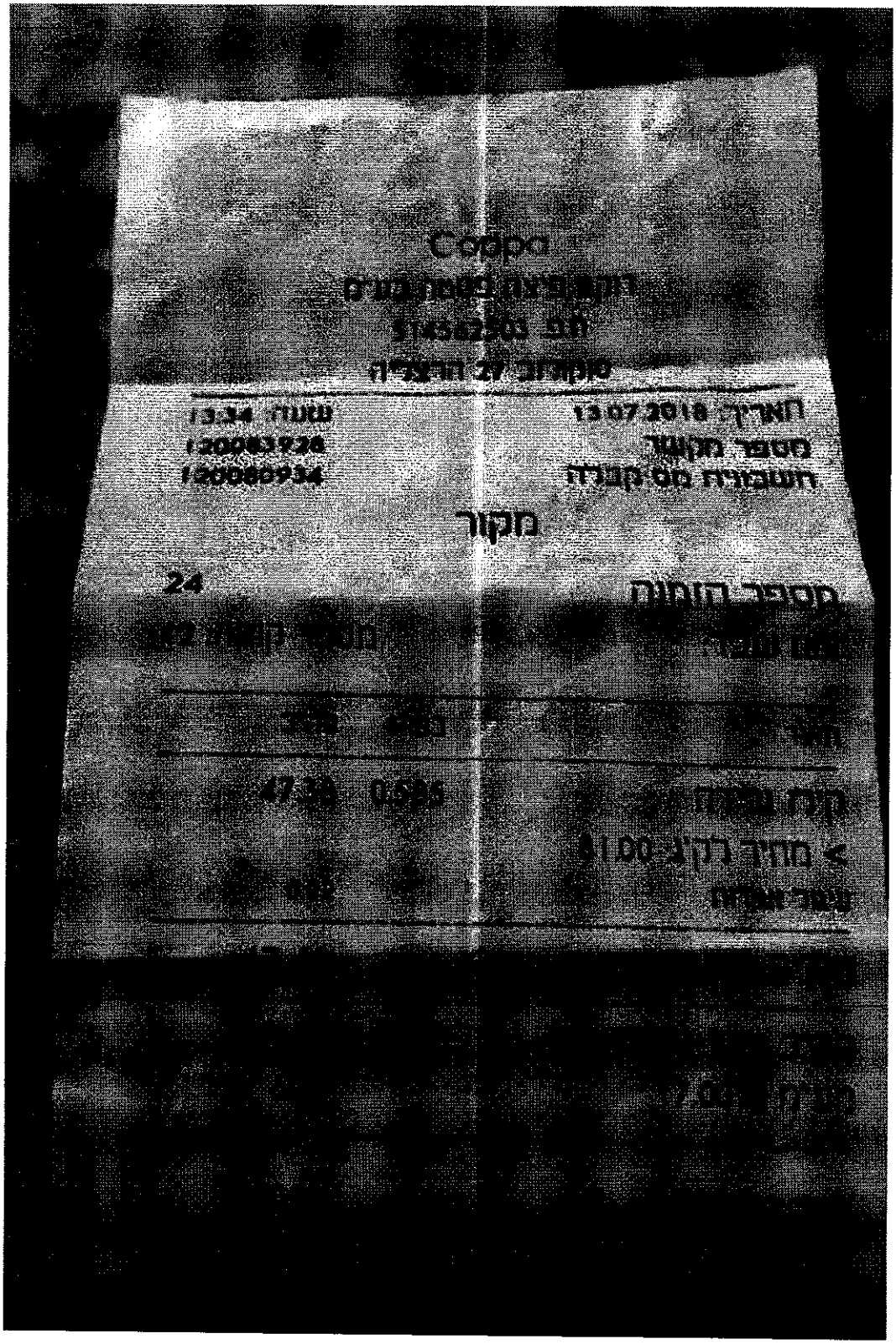

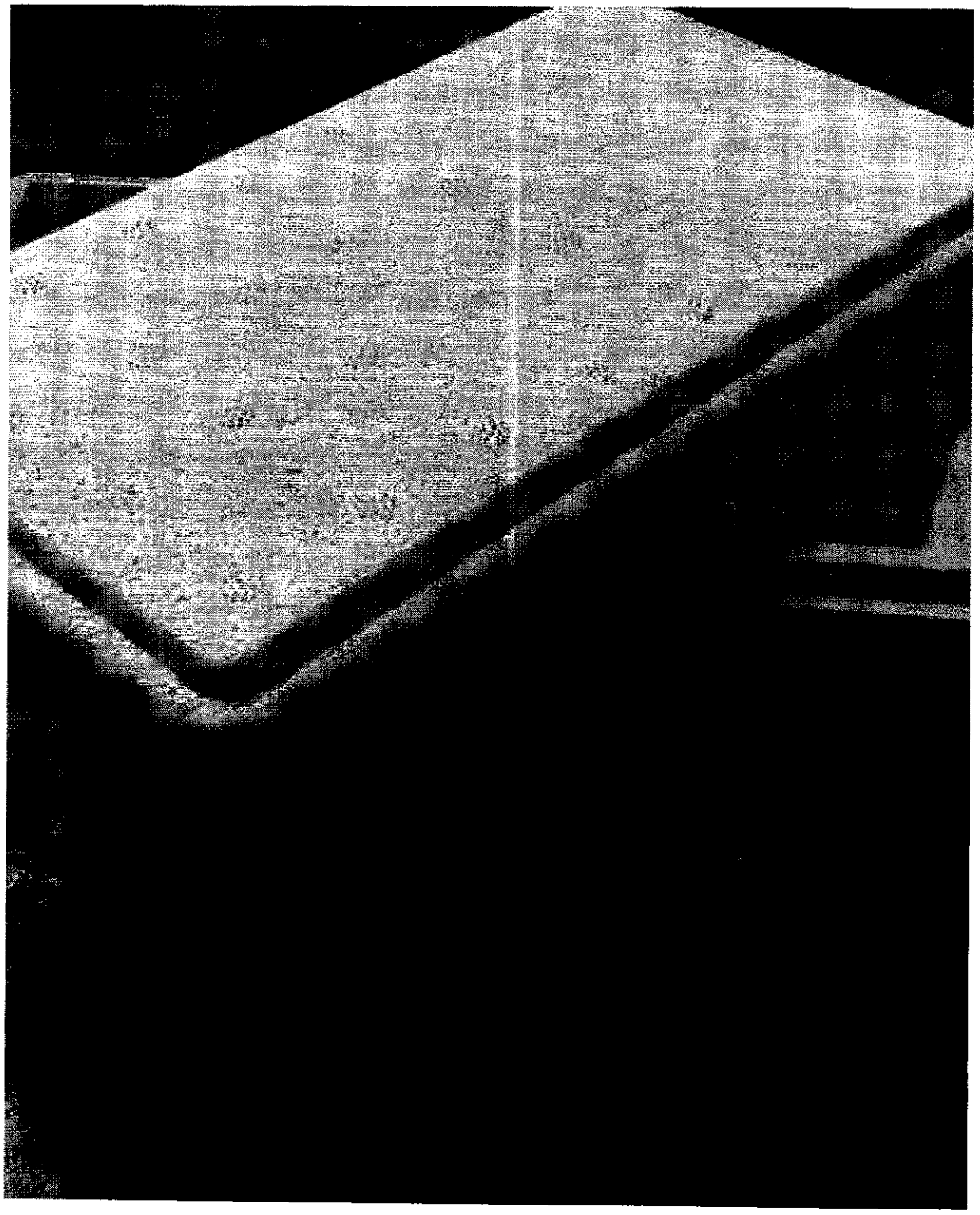

15

ח'

יג'

ידי

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם הממשלה:

הצעת חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו–2006

מטרת החוק

1. מטרתו של חוק זה לקבוע כללים אחידים לענין הגשה וניהול של תובענות ייצוגיות, בדי לאפשר מימוש של זכות הגישה לבית המשפט, לציבור או לקבוצה של פרטים, לרבות לסוגי אוכלוסיה שאין בידם לפנות לבית המשפט ביחידים, ובדרך זו להבטיח אביפה של הדין והרתעה מפני הפרתו, מתן סעד הולם לנפגעים מהפרה כאמור וניהול יעיל, הוגן וממצה של תביעות.

דברי הסבר

מבוא

תובענה ייצוגית היא הליך שבו אדם או גוף תובעים בשמם של אנשים אחרים מן הציבור, שתביעות כל אחד מהם דומות או זהות זו לזו, מבלי לקבל הסמכה מראש לפעול בשם אותם אנשים. להליך הייצוגי שורשים היסטוריים באנגליה. עם זאת, התובענה הייצוגית במתכונתה המודרנית הגיעה לכלל גיבוש ראשון בארצות הברית. במשך השנים היא אומצה במדינות נוספות שבהן נוהג המשפט המקובל, ובהן כמה ממחוזות קנדה, אוסטרליה, ניו זילנד.

התובענה הייצוגית היא כלי חשוב להגברת האכיפה של זכויות, שלגביהן התביעה הפרטנית אינה הליך יעיל ומעשי, ובכלל זה תביעות שסכומן זניח לעומת עלות התביעה, או תביעות הסובלות ממחסומי תביעה אחרים. התובענה הייצוגית היא כלי חשוב לתביעת זכויות של ציבור גדול הנפגע ממעשה של גורם אחד המרכז בידו כוח רב. היא מיועדת להביא בצד אכיפת הזכויות גם להרתעת אותם גורמים מפגיעה בזכויות של רבים. לתובענה הייצוגית נודע תפקיד חשוב בתחום הצרכנות לסוגיו, בתחום איכות הסביבה, בתחום הביטחון הסוציאלי וכן בתחום ניירות הערך. בנוסף, לתובענה הייצוגית יתרון גם בהיסבון הרב למערכת בניהול הליכים דומים, הקלת העומס על בתי המשפט וכן בהימנעות מפסיקה סותרת.

בצד יתרונותיה של התובענה הייצוגית לוקה היא גם בחסרונות, שעיקרם נובע מכך שחברי הקבוצה שבשמם מנוהלת התובענה לא ייפו את כוחו של מי שמנהל אותה לייצגם.

בארץ הוכרה מפורשות התובענה הייצוגית במספר חוקים. ההכרה בה היתה בתחומי משפט מיוחדים שבהם עסקו אותם חוקים. בשנת 1988 אומץ לראשונה בארץ הסדר של תובענה ייצוגית בתיקון מס' 9 לחוק ניירות ערך, התשכ"ח–1968 (להלן – חוק ניירות ערך). בשנת 1992 נקבע בחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד–1994 (להלן – חוק השקעות משותפות), הסדר של תובענה ייצוגית על דרך של הפניה להסדר שבחוק ניירות ערך. בשנת 1996 הוכנס הליך התובענות הייצוגיות לשורה של חוקים ספציפיים נוספים, (חוק הגנת הצרכן, התשמ"א–1981 (להלן – חוק הגנת הצרכן); חוק הזהגבלים העסקיים, התשמ"ח–1988 (להלן – חוק ההגבלים העסקיים); חוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א–1981 (להלן – חוק הבנקאות (שירות ללקוח)); חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א–1981 (להלן – חוק הפיקוח על עסקי ביטוח), וחוק שכר שווה לעובדת ולעובד, התשנ"ו–1996 (להלן – חוק שכר שווה לעובדת ולעובד)). עם חקיקת חוק החברות, התשנ"ט–1999 (להלן – חוק החברות), נקבע בו הסדר חדש לתחום ניירות הערך, ובוטל ההסדר שבחוק ניירות ערך. בהתאם, שונתה ההפניה שבחוק השקעות משותפות. לאחרונה הובנס הסדר תובענות ייצוגיות גם לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח–1998 (להלן – חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות) וכן לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה–2005 (להלן – חוק הפיקוח על קופות גמל).

חקיקת הסדרי התובענה הייצוגית האמורים והפעלתם על ידי בתי המשפט עוררו שורה של בעיות, שהמרכזיות שבהן יפורטו להלן. הראשונה והעיקרית היא כי הגדרת העילות בהסדרים הפרטניים המפורטים לעיל היא צרה מדי. כך, חוקים רבים מגבילים את התובענה הייצוגית ל"עילה לפי חוק זה", הגם שמרבית העילות המסדירות את התחום שבו מדובר פזורות בחוקים אחרים או בדין הכללי. לפיכך, נעשו ניסיונות להרחיב את היקף העילות שבהן ניתן להגיש תובענה ייצוגית, באמצעות שימוש בהוראה

שבתקנה 29 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד–1984. המצדדים בהרחבה זו גרסו כי בתקנה זו יש הסדר כללי להגשת תובענה ייצוגית בכל עילה. מחלוקת עקרונית זו הוברעה ברוב דעות בפסק הדין ברע"א 3126/00 מדינת ישראל נ' א.ש.ת., פ"ד נז(3), 220 (להלן – ענין א.ש.ת.), שבו נקבע כי אין התקנה מאפשרת הגשת תובענה ייצוגית במתכונתה המודרנית. שופטי הרוב הסתייגו מכינון הסדר כללי של תובענה ייצוגית על דרך של תקנת סדר דין. שופטי המיעוט סברו כי כל עוד לא הוסדר הענין בחקיקה, ניתן להשתמש בתקנה האמורה כהסדר כללי להגשת תובענה ייצוגית. פסק הדין בענין א.ש.ת קיבל אישור בדנ"א 5161/03, שבו הביע בית המשפט העליון תקווה באשר לקידום הליכי החקיקה שיסדירו את הסוגיה.

בעיה שניה שהתעוררה היא שההסדרים שבחוקים השונים, הגם שבעיקרו של דבר הם דומים מאוד זה לזה, נבדלים זה מזה בענינים שונים, לרבות בעניני נוסח,